

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE DEVELOPMENT OF COMPREHENSIVE READING ABILITY
OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS USING KWL TECHNIQUE
WITH EXERCISES**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Education Program in Teaching Thai Language
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2015
Copyright of Graduate School, Silpakorn University**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนา
ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วย
เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ” เสนอโดย นางสาวจินดารัตน์ ฉัตรสอน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารท์ศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ
2. อาจารย์ ดร.บำรุง ชำนาญเรือ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ สุนทรโรทก)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.บำรุง ชำนาญเรือ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

...../...../.....

54255302: สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ / จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

จินดารัตน์ ฉัตรสอน: การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ.ดร.บุษบา บัวสมบุญ, อ.ดร.บำรุง ชำนาญเรือ และ ผศ.ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. 151 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1..... 2..... 3.....

54255302: MAJOR : TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORD: COMPREHENSIVE READING ABILITY / KWL TECHNIQUE WITH EXERCISES

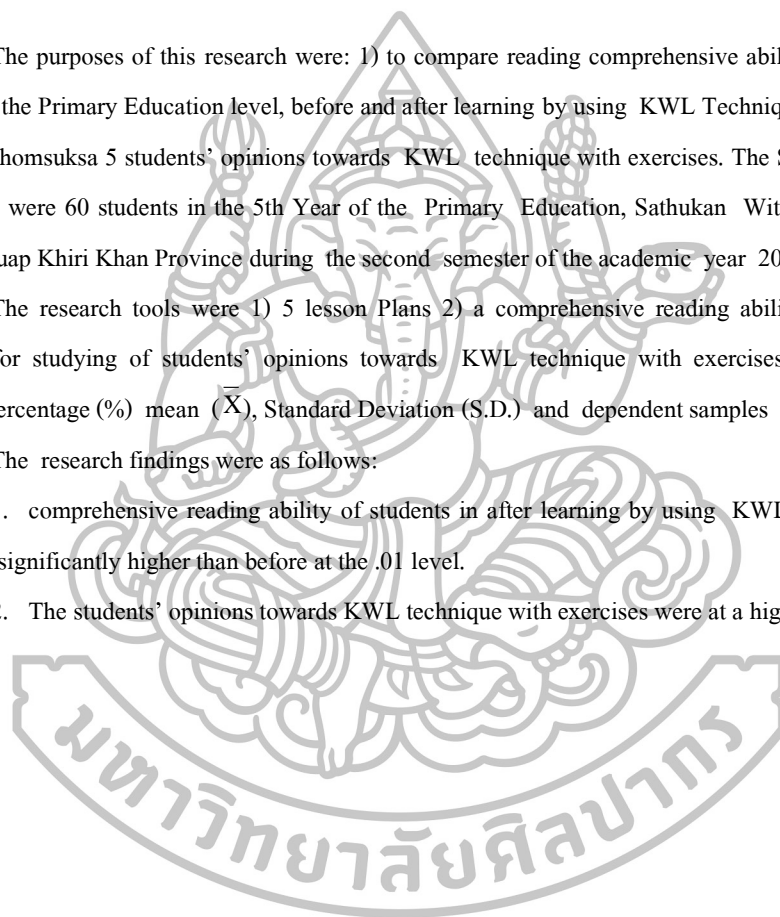
JINDARAT CHATSON: THE DEVELOPMENT OF COMPREHENSIVE READING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS USING KWL TECHNIQUE WITH EXERCISES. THESIS ADVISOR: ASST.PROF.BUSABA BUASOMBOON, Ph.D., BAMROONG CHAMNANRUA, Ph.D., AND ASST.PROF. CHAIYOS PAIWITHAYASIRITHAM, Ed.D. 151 pp.

The purposes of this research were: 1) to compare reading comprehensive ability of students in the 5th Year of the Primary Education level, before and after learning by using KWL Technique with exercises 2) to study Prathomsuksa 5 students' opinions towards KWL technique with exercises. The Sample employed in this research were 60 students in the 5th Year of the Primary Education, Sathukan Witthaya Secondary School, Prachuap Khiri Khan Province during the second semester of the academic year 2015.

The research tools were 1) 5 lesson Plans 2) a comprehensive reading ability test, and 3) a questionnaire for studying of students' opinions towards KWL technique with exercises. The data were analyzed by percentage (%) mean (\bar{X}), Standard Deviation (S.D.) and dependent samples t-test.

The research findings were as follows:

1. comprehensive reading ability of students in after learning by using KWL Technique with Exercises was significantly higher than before at the .01 level.
2. The students' opinions towards KWL technique with exercises were at a high level.

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1..... 2..... 3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์ อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ สุนทรโรทก ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้ความรู้เชิงวิจารณ์เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สิริกมล หม่อมคณิน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) อาจารย์สุวิมล สพฤกษ์ศรี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) และอาจารย์พัชรินทร์ สุริยวงศ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร ครู นักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัยส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่งานวิจัย ขอคุณนางชลาลัย วิจารณ์พล และเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

สุดท้ายขอขอบพระคุณ คุณพ่อนิคม ฉัตรสอน และคุณแม่ว่าสนา ฉัตรสอน อันเป็นที่รักและเคารพอย่างสูงสุด พร้อมทั้งญาติพี่น้องที่ได้มอบความรัก ความเมตตา ดูแล ห่วงใย และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัย ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่หวังไว้ทุกประการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
คำถามของการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่ได้รับ	10
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย	12
วิสัยทัศน์.....	12
หลักการ.....	12
จุดมุ่งหมาย	12
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	13
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย.....	14

บทที่	หน้า
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัด	
ประจวบคีรีขันธ์	15
วิสัยทัศน์.....	15
พันธกิจ	16
หลักการ.....	16
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ	19
ความหมายของการอ่านจับใจความ.....	19
ประเภทของการอ่านจับใจความ	20
หลักของการอ่านจับใจความ	21
หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ	22
ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย	23
ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ	24
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (KWL (Know Want Learned) ร่วมกับ	
แบบฝึก	25
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL.....	25
ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก	29
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแบบฝึก	29
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	30
หลักการสร้างแบบฝึก.....	33
ส่วนประกอบของแบบฝึก	33
รูปแบบการสร้างแบบฝึก.....	34
ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก	35
แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	36
ประโยชน์ของแบบฝึก	38
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	41
งานวิจัยต่างประเทศ	44

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 46
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 46
	ตัวแปรที่ศึกษา..... 47
	แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย..... 47
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 48
	การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ 48
	การดำเนินการทดลอง..... 61
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 62
	สรุป 64
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 65
	ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้..... 65
	ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังการทดลอง..... 66
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 70
	สรุปผลการวิจัย..... 71
	อภิปรายผล..... 71
	ข้อเสนอแนะ..... 74
	ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้..... 74
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 75
	รายการอ้างอิง 76
	ภาคผนวก 81
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 82
	ภาคผนวก ข ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 84

	หน้า
ภาคผนวก ค	
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	
ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความที่	
จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก.....	96
ภาคผนวก ง	
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	100
ภาคผนวก จ	
ตัวอย่างแบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL.....	113
ภาคผนวก ฉ	
แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLร่วมกับแบบฝึก.....	134
ประวัติผู้วิจัย	151

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	14
2	กำหนดโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย	18
3	วิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ	56
4	เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น	59
5	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น	59
6	ความสามารถทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	65
7	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	66
8	แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้	85
9	แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างแบบฝึกการอ่าน จับใจความโดยใช้เทคนิค KWL	90
10	แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านจับใจความหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL	91
11	แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	93
12	ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านจับใจความ ฉบับที่นำไปใช้จริง 20 ข้อ	94
13	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	95
14	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก	98
15	เกณฑ์ประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL	148
16	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคล	150

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	แบบแผนการทดลอง	48
3	แสดงรายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	52
4	แสดงรายละเอียดการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL	55
5	แสดงรายละเอียดการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ	58
6	แสดงรายละเอียดการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่าน จับใจความโดยใช้เทคนิค KWL.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยถือว่ามีค่าสำคัญในยุคแห่งความเจริญก้าวหน้า เพราะทุกคนต้องใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันมีวิทยาการ ใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้คนเราได้รับข้อมูลข่าวสารทางเทคโนโลยีสารสนเทศตลอดเวลา คนไทยในสังคมจึงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการใช้ภาษาไทยเพื่อการอ่านทำความเข้าใจ และสื่อความกันได้ถูกต้อง การอ่านจึงเป็น ทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน ดังพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า

การศึกษาและการอ่านออกเขียนได้นี้เป็นประโยชน์มาก การอ่านออกเขียนได้จะช่วยให้มี โอกาส เรียนรู้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้อย่างมากมาย และความรู้ความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ สามารถนำมาใช้ในทางสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ที่ต้องการได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาษายังเป็น ปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด รวมทั้งคุณธรรม ความดีทุกอย่าง

(กรมวิชาการ, 2541: 73)

จากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จะเห็นได้ว่า ภาษาเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ ผู้ที่อ่านออกเขียนได้จะสามารถเข้าใจและเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เป็นอย่างดี คนไทยทุกคนต้องตระหนักถึงความสำคัญ ของภาษาไทยต้องมีความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการใช้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นการสร้างเอกภาพของชาติและความเจริญรุ่งเรือง เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ทักษะทั้งการอ่าน และการเขียนเป็นสาระที่สำคัญ อย่างไรก็ตามถ้าอ่านหนังสือไม่ออก ก็จะเขียนหนังสือไม่ได้ ดังนั้น การอ่านจึงจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ครูควรปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะความสามารถในการอ่านจับใจความของเรื่องได้อย่างถูกต้อง ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เพราะผู้ที่อ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านได้มาก ย่อมมีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้

ด้วยความสำคัญของการอ่านหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดสาระที่ 1 ให้เป็นสาระ การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 คือ ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่า นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าว และเหตุการณ์ประจำวัน และอ่านหนังสือตามความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 15)

ถึงแม้การอ่านจะเป็นสาระสำคัญที่มีการกำหนดไว้ในทุกระดับชั้น แต่จากผลคะแนนประจำปีการศึกษา 2557 (ประจวบศิริจันทร์: โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา, 2557) พบว่าความสามารถการอ่านของนักเรียนก็ยังไม่ถึงตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนที่โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยาได้กำหนดไว้ จากผลการทำข้อสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 พบว่านักเรียนมีผลการสอบภาษาไทย เรื่องของการอ่านจับใจความ มีคะแนนวิชาภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 65 ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 100 คะแนน และจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนจำนวนมากยังขาดทักษะการอ่านจับใจความของเรื่อง ไม่สามารถจับประเด็น หรือลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ถูกต้อง มีการคิดอย่างไม่เป็นระบบ ไม่สามารถถ่ายทอดใจความจากการอ่านของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่เป็นที่พึงพอใจต่อครูผู้สอน

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 (ภัทรียา ยิ้มขำ, 2557; สิริินภา รอดสว่าง, 2557; ธนาภรณ์ เนียมรอด, 2557 และชลาลัย วิจารณ์พล, 2557) พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการอ่าน คือ นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน เป็นเพราะขาดการได้รับการฝึกฝนจากครูผู้สอน นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหนังสือ เบื่อหน่ายการอ่านหนังสือสอบ บางครั้งเด็กไม่ได้อ่านหนังสือเพราะอยากอ่าน แต่อ่านเพื่อต้องการทำข้อสอบได้ หรือครูบังคับให้อ่าน แต่ก็สามารถทำได้เฉพาะ โรงเรียนเท่านั้น เมื่อพ้นจากห้องเรียนไปหรือช่วงปิดภาคเรียนเด็กก็ขาดความใส่ใจในการอ่านหนังสือ ทำให้เด็กอ่านหนังสือไม่ออก หรืออ่านออกแต่ไม่คล่อง ซึ่งตัวนักเรียนเองก็ไม่สนใจที่จะฝึกฝนให้อ่านได้ทั้งๆที่การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะทักษะการอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วไม่สามารถจะจับใจความได้ แม้แต่เรื่องสั้น ๆ หรือข้อความสั้น ๆ เด็กจะใช้วิธีการลอกข้อความหรือเนื้อเรื่อง ไม่สามารถสรุปเป็นคำพูดของตนเองได้ เช่น ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ในเรื่องที่อ่านไม่ได้ ด้วยปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดส่งผลให้การเรียนการสอนอ่านจับใจความยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากปัญหาดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การอ่านไม่ใช่เพียงแค่นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่านเท่านั้น เพราะถ้าเรามองให้ลึกกลงไปในชั้นการสอนจะพบปัญหาว่า นักเรียนส่วนมากประสบปัญหาในการอ่านจับใจความเนื่องจากอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถสรุปหรือจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งนอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนแล้ว ด้านครูผู้สอนก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหา ซึ่ง สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537: 8) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนว่าครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง ส่วนมากจะกำหนดวัตถุประสงค์ให้นักเรียนอ่านเรื่องโดยไม่มีวัตถุประสงค์อื่น เพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านในลักษณะต่าง ๆ เพราะครูภาษาไทยมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนอ่านไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นจิตวิทยาการอ่าน หรือวิธีการสอนอ่านตามจุดมุ่งหมายเฉพาะ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้มีอยู่หลายวิธี ที่น่าสนใจ เช่น การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การสอนแบบสอบสวนสืบสวน (Inquiry Learning) การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Learning) การสอนวิธีวิทยาศาสตร์ (Scientific Learning) (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2543: 138) โดยเฉพาะการใช้กระบวนการกลุ่มที่แยกออกไปได้อีกหลายเทคนิค เช่น กระบวนการเรียนการสอนเทคนิคจิ๊กซอร์ (Jigsaw) แบบกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD (Student Teams - Achievement Division) แบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล TAI (Team-Assisted Individualization) และแบบกลุ่มแข่งขัน TGT (Team Games Tournament) เป็นต้น (ทิศนา แฉมณี, 2548: 266-268)

โดยเฉพาะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) มีความสำคัญในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนได้สูงสุด เนื่องจากการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ ศักยภาพของผู้เรียนออกมาได้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้น โดย Ogle (Donna Ogle, 1986 , อ้างถึงในวัชรา เล่าเรียนดี, 2552 : 122) ถือว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งที่เสริมสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนที่คงทนมากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้นำในชั้นเรียนรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ให้ได้ผลดี สามารถใช้ได้ทั้งผู้เรียนรายบุคคลหรือผู้เรียนเป็นกลุ่ม วัชรา เล่าเรียนดี (2545: 92-94) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับ เป็นวิธีสอนหนึ่งที่น่าสนใจซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการสอนอ่านจับใจความได้ดี ซึ่งเป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีวิธีการอ่านที่เป็นระบบ อ่านอย่างรอบคอบ รู้จักบูรณาการทักษะ ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับทักษะ

การอ่านอย่างรู้ตัวว่า ตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้โดย ผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545: 8) การนำ เทคนิค KWL มาใช้พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและ แนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน K (what we Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน W (what we Want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และ L (what we have Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน และจากงานวิจัยของ จิตติภรณ์ จันทโกศล (2551: 6) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL มี ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม (2544: 75) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็น กระบวนการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านที่สอดคล้องกับทักษะ การคิดอย่างรู้ ตนเองว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะ ได้รับ การฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการศึกษางานวิจัยหลายเล่ม ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL สามารถ พัฒนาการอ่านจับใจความได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 53) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับ วิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จับใจความที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการสอน ด้วยเทคนิค KWL มีขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน

อาจกล่าวได้ว่า เทคนิค KWL สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถนำไปปรับใช้ใ นการแสวงหาความรู้ในเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิค KWL มาใช้ ในการวิจัยสอนอ่านจับใจความครั้งนี้

นอกจากเทคนิควิธีสอน KWL แล้ว การจัดการเรียนการสอนควรมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่มีความสำคัญและสามารถนำแบบฝึก มาใช้ร่วมกับวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ ในการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความจนเกิดความชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับ นางเยาว์ ประโมะกัง (2546: 6) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่า สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ การนำความรู้ ที่ได้เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น โดยอาศัยแบบฝึกเสริมทักษะโดยตรง

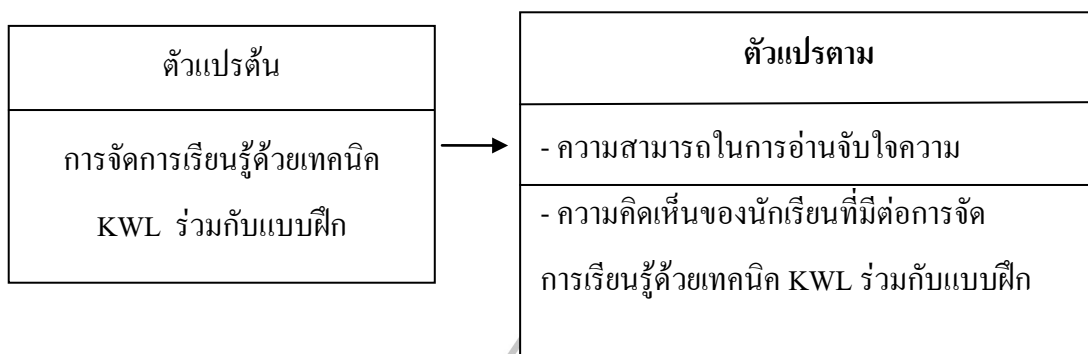
ซึ่งหัวใจหลักของการสอนวิชาทักษะทางภาษาอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว ทักษะทางภาษา จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องฝึกให้แก่เด็ก รวมถึงวันเพ็ญ คุณพิริยะทวี (2548: 61) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของผู้เรียน เพราะการที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่กว้างขวางและเกิดความชำนาญมากขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกแล้วพบว่า การที่ครูใช้แบบฝึกร่วมกับการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น จะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เช่น รัตนภรณ์ คล่องแคล่ว (2548: 8) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงขึ้นไปกว่าก่อนใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความ และสามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น และรังสิมา สุริยารังสรรค์ (2555: 79) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทย ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้น สามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับการใช้แบบฝึก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เพื่อใช้พัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามของการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 123 คน ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งทางโรงเรียนจัดนักเรียนแต่ละห้องในลักษณะคณะกรรมการ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

3. เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ สาระที่ 1 การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้สื่อประเภท นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง มากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องของเนื้อหาที่สอน ทั้งหมด 5 เรื่อง คือ

2.1 การอ่านจับใจความนิทาน

2.2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ๆ

2.3 การอ่านจับใจความบทความ

2.4 การอ่านจับใจความข่าว

2.5 การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน และการแสดงผลงานของนักเรียน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อวิเคราะห์หรือรรถลักษณะของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ ตั้งคำถาม และตอบคำถามให้ทราบว่า เป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรอย่างไร และทำไม โดยสามารถจัดลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนเมื่อได้รับการพัฒนาทักษะในการอ่านจับใจความแล้ว สามารถอ่านแผนภาพโครงเรื่องได้ สรุปใจความของเรื่อง ที่อ่าน เข้าใจความหมายของคำและสำนวนที่ปรากฏในเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ และสามารถบอกคุณค่าหรือแง่คิดที่เป็นประโยชน์จากเรื่อง ที่อ่านได้ โดยพิจารณาจากคะแนนหลังเรียนของผู้เรียน ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

3. การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิค KWL พร้อมกับทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านจับใจความและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ได้แก่

3.3.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการบันทึกข้อมูลในตาราง KWL

3.2 การจัดการกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนที่จะอ่าน โดยให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่อง ที่อ่าน เกมทางการศึกษา การใช้คำถาม พร้อมทั้งอธิบายการดำเนินกิจกรรม

3.2.2 จัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิควิธีสอน KWL ร่วมกับแบบฝึกมี 5 กิจกรรม ดังนี้

3.2.2.1 กิจกรรมที่ 1 ก่อนการอ่าน เรียกว่า ชั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน โดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K

3.2.2.2 กิจกรรมที่ 2 ระหว่างการอ่าน เรียกว่า ชั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง ในเรื่องนี้กล่าวถึงใครบ้าง เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ เป็นต้น แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W

3.2.2.3 กิจกรรมที่ 3 หลังการอ่าน เรียกว่า ชั้น L (what we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L

3.2.2.4 กิจกรรมที่ 4 การฝึก ให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ชุดฝึก ดังนี้

- แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน
- แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ
- แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ
- แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว
- แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภทบทร้อยกรอง

การทำแบบฝึกในกิจกรรมที่ 4 ก็เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เรียนมา และฝึกทักษะการอ่านให้มีความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

3.2.2.5 กิจกรรมที่ 5 สรุปเรื่องจากการอ่าน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นการสรุปความคิดรวบยอด

3.3 การวัดและประเมินผล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ตรวจสอบผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

4. แบบฝึกอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดเทคนิค KWL เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิททยา ประกอบด้วย 5 ชุด โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากดังนี้

- 4.1 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน
- 4.2 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ
- 4.3 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ
- 4.4 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว
- 4.5 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภทบทร้อยกรอง

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิททยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

6. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน
2. เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้ที่สนใจจะนำลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ KWL ร่วมกับแบบฝึก ไปพัฒนาทักษะการเขียน และการคิดวิเคราะห์จากการอ่าน เป็นต้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ความรู้ที่เกี่ยวไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2 ประเภทของการอ่านจับใจความ
 - 2.3 หลักของการอ่านจับใจความ
 - 2.4 หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ
 - 2.5 ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย
 - 2.6 ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ
3. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (Know Want Learned)
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL
4. ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก
 - 4.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแบบฝึก
 - 4.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 4.3 หลักการสร้างแบบฝึก
 - 4.4 ส่วนประกอบของแบบฝึก
 - 4.5 รูปแบบการสร้างแบบฝึก
 - 4.6 หลักการสร้างแบบฝึก
 - 4.7 ส่วนประกอบของแบบฝึก
 - 4.8 รูปแบบการสร้างแบบฝึก
 - 4.9 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก
 - 4.10 แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 4.11 ประโยชน์ของแบบฝึก

- 4.12 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
วิสัยทัศน์**

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้มีมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความ เป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้
เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ เป็นหลักสูตรการศึกษา ที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความ ต้องการของท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลา และการจัด การเรียนรู้เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นหลักสูตรสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และ ประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา

มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนเองนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด หมายถึง รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เรียนรู้ด้วยตนเองต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมรู้จักปรับตัวให้

ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมแวดล้อมและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง รู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 5 สาระการเรียนรู้ และ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการอ่านจับใจความ คือ

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

หลักสูตรได้มีการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทยเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งการอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งเห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่านด้วย

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา 3. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	<ul style="list-style-type: none"> • การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>5. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต</p>	<p>- ข้อความที่มีความหมายโดยนัย</p> <ul style="list-style-type: none"> • การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ • การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <p>- วรรณคดีในบทเรียน</p> <p>- บทความ</p> <p>- บทโฆษณา</p> <p>- งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ</p> <p>- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน</p>
	<p>6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม เช่น <p>- การใช้พจนานุกรม</p> <p>- การใช้วัสดุอุปกรณ์</p> <p>- การอ่านฉลากยา</p> <p>- คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน</p>
	<p>7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>8. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>- ข่าวสารทางราชการ</p> <ul style="list-style-type: none"> • การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <p>- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มารยาทในการอ่าน

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

(กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551), 13-15.

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิสัยทัศน์

โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยามุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา เพื่อให้นักเรียนสามารถคิดเป็น และแก้ปัญหาคืออย่างมีศักยภาพ ควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมความเป็นไทย โดเนร่วมกันรักษาและหวงแหนภาษาไทยที่เป็นสมบัติของชาติ ตลอดจนมีความสามารถในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

พันธกิจ

โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา มีภาระหน้าที่รับผิดชอบตามจุดเน้นภารกิจหลัก ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเน้นการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการอ่าน การเขียน สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านกีฬา ศิลปะ และมีสุนทรียภาพทางด้านดนตรี
3. พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ทั้งการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด คิดวิเคราะห์และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลอย่างมีระบบ
4. ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
6. จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นมาตรฐานของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถมีความรู้ ทักษะ สมรรถนะ เจตคติ และคุณธรรมอันพึงประสงค์บนพื้นฐานของความเป็นไทยตามที่สถานศึกษากำหนดทุกคน
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนการสอน
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่น สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ความต้องการ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

คำอธิบายรายวิชา ท 15101 ภาษาไทย

อ่านออกเสียง อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความที่เน้นการบรรยาย พรรณา ความหมายโดยย่นจากบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความจากเรื่องที่เล่า เรื่องสั้น บทสนทนา นิทาน สารคดี บันเทิงคดี งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทความ โฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง คำแนะนำ การใช้พจนานุกรม เอกสารข้อมูลท้องถิ่นในจังหวัด หนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน การคัดลายมือแบบหัวกลม ตัวเลขไทย การเขียนแนะนำตนเอง แนะนำสถานที่สำคัญ ๆ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง ญาติ และเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการ รวมทั้งกรอกแบบรายการต่าง ๆ และมีมารยาทในการเขียน การพูดสรุปใจความสำคัญ การพูดเล่าเรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น มีมารยาทในการฟัง ดู พูด ศึกษาเรื่องเสียงในภาษาไทย พลังภาษา ชนิดและหน้าที่ของคำ การแต่งร้อยกรองประเภทกลอน ตำนวน สุภาษิต การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม การวิเคราะห์ห้วรรณคดีและวรรณกรรม การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมนำความรู้ และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริง การท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ รัชชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ชื่อสัตว์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง รัชต์ตัวชีวิต

ท 1.1 ป.5/1 ท 1.1 ป.5/2 ท 1.1 ป.5/3 ท 1.1 ป.5/4 ท 1.1 ป.5/5
 ท 1.1 ป.5/6 ท 1.1 ป.5/7 ท 1.1 ป.5/8 ท 2.1 ป.5/1 ท 2.1 ป.5/2
 ท 2.1 ป.5/3 ท 2.1 ป.5/4 ท 2.1 ป.5/5 ท 2.1 ป.5/6 ท 2.1 ป.5/7
 ท 2.1 ป.5/8 ท 1.1 ป.5/9 ท 3.1 ป.5/1 ท 3.1 ป.5/2 ท 3.1 ป.5/3
 ท 3.1 ป.5/4 ท 3.1 ป.5/5 ท 4.1 ป.5/1 ท 4.1 ป.5/2 ท 4.1 ป.5/3
 ท 4.1 ป.5/4 ท 4.1 ป.5/5 ท 4.1 ป.5/6 ท 4.1 ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1
 ท 5.1 ป.5/2 ท 5.1 ป.5/3 ท 5.1 ป.5/4

รวม 33 ตัวชีวิต

โครงสร้างหน่วยการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นจำนวน 20 หน่วย แบ่งออกเป็นหลักภาษาและการใช้ภาษาไทยจำนวน 10 หน่วย และวรรณคดีและวรรณกรรมจำนวน 10 หน่วย เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา 160 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ในการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดให้จัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยครบทั้ง 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตารางที่ 2 กำหนดโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
3	การอ่านจับ ใจความ	ท 1.1(ป.5/1) ท 1.1(ป.5/2) ท 1.1(ป.5/4) ท 1.1(ป.5/5) ท 2.1(ป.5/3) ท 2.1(ป.5/6)	- การอ่านจับใจความนิทาน - การอ่านจับใจความเรื่อง สั้น ๆ - การอ่านจับใจความ บทความ - การอ่านจับใจความข่าว - การอ่านจับใจความบท ร้อยกรอง	10

ที่มา: หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านจับใจความ ซึ่งบทอ่านที่นำมาใช้สอนอ่านจับใจความมี 5 ประเภท คือ นิทาน 2 เรื่อง เรื่องสั้น ๆ 2 เรื่อง บทความ 2 เรื่อง ข่าว 2 เรื่อง และบทร้อยกรอง 2 บท ซึ่งบทอ่านที่นำมา มีความเหมาะสมกับช่วงชั้น เป็นบทอ่านที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน และจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นทักษะที่สำคัญในการสอนอ่าน ครูที่สอนในระดับประถมศึกษา นอกจากจะสอนให้เด็กอ่านคำออก รู้ความหมายของกลุ่มคำที่เป็นวลี เป็นประโยคแล้ว ยังต้องฝึกให้เด็กรู้จักจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการอ่าน เพราะหากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ การอ่านในระดับสูงขึ้นไปก็ทำได้ยาก เพราะการอ่านทุกประเภทต้องอาศัยการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐาน การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญของนักเรียนที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และการพัฒนาตนเอง ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) ได้กล่าวว่า นอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมองและทักษะการแก้ปัญหาแล้ว การอ่านยังช่วยสร้างความเจริญพัฒนาแก่ประเทศชาติด้วย ชาวตะวันตกจึงกล่าวว่า ความเจริญสามารถวัดได้ด้วยการอ่านหนังสือ ประเทศใดมีการผลิตหนังสือมากและมีประชากรรู้หนังสือ อ่านหนังสือมาก ประเทศนั้นก็พัฒนาไปมากไม่ว่าด้านใด ซึ่งปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาและการสื่อสารอื่น ทำให้วิทยาการต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปแบบของสิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เพราะผู้ที่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้มากย่อมมีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นหัวใจสำคัญในการอ่านหนังสือทุกชนิด เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความได้ก็จะไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดข้อปลีกย่อยของเนื้อความในหนังสือที่อ่านได้ การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และจับประเด็นของเรื่องได้ ดังที่ ผกาศรี เข็นบุตร (2542: 137) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่อง เก็บแนวคิด หรือทัศนคติของผู้เขียน เก็บข้อเท็จจริงหรือความรู้สึก อารมณ์ของผู้เขียน บางครั้งผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านเชิงตีความหรือการใช้วิจารณ์ญาณ ตลอดจนประสบการณ์ช่วยด้วยจึงจะค้นพบ วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี (2548: 46) กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง กระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ หรือเนื้อเรื่องสามารถตั้งคำถามตอบคำถามและลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บรรเทา กิตติศักดิ์ (2537: 117) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านขั้นรายละเอียดที่ต้องรับรู้เนื้อเรื่อง ความสำคัญ ว่ากล่าวถึงใครหรืออะไร และความหมายของเรื่องว่ามีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

จากความหมายของการอ่านจับใจความ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อวิเคราะห์หรือระดมลักษณะของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถามให้ทราบว่า เป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรอย่างไร และทำไม โดยสามารถจัดลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง

ประเภทของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีหลายประเภท ในการอ่านจับใจความเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านต้องมีหลักและวิธีการอ่านเพื่อให้บรรลุตามที่ต้องการ วาโรณี อุดมธาดา (2537: 23) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านจับใจความสำคัญว่ามี 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมเป็นหัวใจในการอ่านหนังสือทุกชนิด เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความส่วนรวมได้ ก็จะไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดข้อปลีกย่อยของเนื้อหาในหนังสือหรือเรื่องที่อ่านได้ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมนี้เป็นความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน เพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมทำได้ด้วยการพลิกดูหรือกวาดสายตาผ่านหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้ทราบว่ามีโครงเรื่องโดยย่ออย่างไร แต่ละหัวข้อมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางด้วยวิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาและแนวความคิด ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นขั้น ซึ่งขั้นนี้อาจมีการจดบันทึกย่อเพื่อป้องกันการลืมได้อีกทางหนึ่ง การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านในหลาย ๆ ด้าน คือ

1. สามารถตัดสินใจได้ว่าหนังสือนั้นมีคุณค่าหรือสาระพอที่จะอ่านอย่างละเอียดหรือไม่
2. สามารถรู้ได้ว่าผู้อ่านมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่จะอ่านโดยตลอดเล่มหรือไม่
3. เป็นแนวทางให้ผู้อ่านสามารถไปค้นคว้าจากหนังสือที่ปรากฏอยู่ในบรรณานุกรมมาประกอบการอ่านนั้นด้วย
4. เป็นการประหยัดเวลาแก่ผู้อ่านที่มีเวลาจำกัด เช่น ในห้องสมุด หรือร้านขายหนังสือที่ต้องใช้เวลาอันจำกัด
5. ช่วยในการเตรียมตัวสอบ เพราะในการจัดลำดับโครงร่างส่วนรวมของหนังสือด้วยวิธีนี้ทำให้จดจำเนื้อหาส่วนรวมได้แม่นยำ

ส่วนการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหรือข้อความ ผู้อ่านที่มีความชำนาญอาจไม่จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษร ในขณะที่ผู้อ่านที่มีประสบการณ์น้อยต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหรือ

ข้อความนั้น ๆ ได้ ใจความสำคัญนั้นมิได้มีความหมายจำกัดเพียงแค่นำเนื้อเรื่องที่สำคัญเท่านั้น นักอ่านที่คิดว่าจะเก็บสาระสำคัญของหนังสือ อาจกล่าวหาว่าหาแก่นของย่อหน้า หาข้อความที่สำคัญที่สุด หาข้อความที่เด่นที่สุด วิธีในการอ่านจับใจความสำคัญนั้น ผู้อ่านจะต้องพิจารณาตัดส่วนต่าง ๆ ที่เป็นรายละเอียด ข้อปลีกย่อยในเรื่องในแต่ละย่อหน้า คือ 1) ตัวอย่างที่ประกอบในย่อหน้า 2) ส่วนขยายความ หรือรายละเอียดต่าง ๆ 3) คำนวนโวหาร อุปมาอุปไมย ข้อความเปรียบเทียบทั้งหลาย 4) ตัวเลข สถิติ วันเดือนปี และ 5) คำถามหรือคำพูดของผู้เขียน ซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมี 2 ประเภท ได้แก่ การอ่านจับใจความส่วนรวม และการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านจับใจความส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดว่าสัมพันธ์กันอย่างไร ส่วนการอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหรือข้อความ

หลักของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านหนังสือทุกประเภทและยังเป็นพื้นฐานในการอ่าน การอ่านจับใจผู้อ่านต้องอ่านตั้งแต่ชื่อเรื่องและจุดประสงค์ การอ่านคืออะไร จากนั้นอ่านให้จบอย่างรวดเร็ว เพื่อดูว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร พิจารณาหาใจความสำคัญ ถ้าเป็นหนังสือทั้งเล่มต้องอ่านสารบัญก่อน ขึ้นต่อไปก็อ่านโดยละเอียด ในขณะที่อ่านก็ตั้งคำถามว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร อย่างไร และผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเสนอเนื้อเรื่อง จากนั้นนำมาเรียบเรียงเป็นภาษาของตัวเอง และประการสำคัญควรฝึกการอ่านจับใจความอยู่เสมอ จะช่วยให้การอ่านจับใจความดีขึ้น นอกจากนี้ ศิริพร ติมตระการ (2542: 26) ได้แนะวิธีการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ เนื้อเรื่องที่อ่านจากย่อหน้า หรือจากข้อความต่อเนื่องที่ผู้เขียนไม่ตั้งประเด็นเขียนและไม่มีการขยายความ ประเด็นที่ตั้งไว้แต่เขียนไปเรื่อย ๆ นั้นทำให้ได้ยาก ผู้อ่านต้องอาศัยการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ข้อความ ย่อหน้า จึงจะเข้าใจความหมาย แต่สำหรับงานเขียนที่มีโครงสร้างกระชับเป็นระบบผู้อ่านจะสามารถจับใจความได้ง่ายการอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจับใจความทั่วไป ซึ่งแบ่งออกได้ 2 อย่าง คือ

1. ใจความสำคัญหรือใจความหลัก ให้ตั้งคำถามว่า ย่อนี้กล่าวถึงใครหรืออะไร กล่าวถึงบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นว่าอย่างไร
2. ใจความรอง คือ รายละเอียดที่เป็นข้อมูลสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อาจเป็นตัวอย่าง เหตุผล และสถานการณ์ต่าง ๆ

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษานั้นรวมกับความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่มีอยู่เดิมเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานอยู่มากก็เข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายและรวดเร็ว ในทางตรงข้ามถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานอยู่ไม่เพียงพอก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ยากและอ่านได้ช้า สำหรับการหารายละเอียดนั้น ก็ทำได้โดยการตั้งคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม เป็นต้น

หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาโดยตรงปัจจัยทางจิตวิทยาส่งผลต่อการอ่านเป็นอันมาก นักเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการอ่านนอกจากจะมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านโดยตรงแล้ว ยังมีปัญหาด้านจิตวิทยาอีกด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 97) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ (Thoendike) ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญาโดยกล่าวว่าผู้มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้น การให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็จะเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้น

2. ทฤษฎีการใช้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของเกสตัลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

3.1 กฎความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

3.2 กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญของการสอนอ่านจับใจความหากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบ ก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหมายต่อตัวนักเรียน

3.3 กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้ลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

4. ทฤษฎีประสบการณ์เดิม มีแนวความคิดเชื่อว่า ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะในการเรียนรู้ผู้เรียนจำเป็นต้องนำความรู้เดิมที่เก็บสะสมไว้เข้ามาช่วยในการตีความเพื่อให้เข้าใจความรู้ใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีการลำดับความสำคัญของข้อความ และการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ อันเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ ซึ่งแลพ และฟลัด (Lapp and Flood, อ้างถึงใน วัฒนา วิจิตชาญ, 2546: 40) ได้รวบรวมไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับใจความสำคัญ ทฤษฎีนี้เน้นการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรู้ข่าวสาร และเมื่อรับข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมแล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่ โดยผู้รับข่าวสารเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความรู้เดิมของจริงหรือรูปภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวจะอ่านข้อความซ้ำ ถ้าข่าวสารให้ความรู้สึกในทางลบจะต้องใช้เวลาในการรับรู้นานกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวก จากนั้นสมองจะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคไว้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของข้อความ ทฤษฎีนี้ผู้อ่านจะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมาเชื่อมโยงกัน หรือจัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์ในทางบวก

ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย

จากการศึกษาพบว่า ในการเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้สอนอ่านนั้นต้องคำนึงถึงลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย ดังที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2545: 96-97) ได้กล่าวไว้ว่า

ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นบทอ่านที่สนองความต้องการแห่งวัย
2. เป็นบทอ่านที่สนองความสนใจและส่งเสริมลักษณะการคิดของผู้เรียน

สำหรับเด็กวัยประถมปลายนั้นจะเริ่มรู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น เริ่มสนใจที่จะขยายการอ่านด้วยตนเองมากขึ้น ความต้องการที่จะได้แบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ หรือวัสดุการอ่านที่ให้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติและเริ่มคิดในเชิงนามธรรมได้บ้าง วัยนี้จึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการอ่าน ซึ่งความต้องการในการอ่านนิทานเพื่อผ่อนคลาย สนใจในสภาพแวดล้อมที่ห่างไกลตัวออกไป ต้องการทราบประวัติความเป็นมาของบุคคล สถานที่ ครอบครัวยุค สามารถฝึกตนเองให้เป็นคนรับผิดชอบและอาสางานต่าง ๆ รู้จักวินิจฉัยจากเรื่องที่อ่าน เริ่มคิดเพื่อฝันในเรื่องอาชีพ แสวงหาสิ่งที่ตนสนใจในการอ่าน ฉะนั้นการจะสนองความต้องการในการอ่านและกระบวนการสอนการอ่านย่อมได้รับ

การเปลี่ยนแปลงที่จะขยายประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดให้กว้างขวางก้าวหน้าขึ้น สำหรับเรื่องที่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านให้กับเด็กในวัยนี้ ได้แก่

1. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริง
2. นิทานสุภาษิต นิทานอีสป
3. สารคดีการท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม
4. นิยายท่องเที่ยวผจญภัย
5. นิทานอภินิหารเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์
6. ประวัติความเป็นมาของครอบครัว สถานที่ ชุมชน
7. นิทานประจำถิ่นและตำนาน
8. เรื่องราวที่เกี่ยวกับขนบประเพณี บุญบาศ กฎแห่งกรรม
9. เรื่องงานประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับงานและอาชีพ
10. เรื่องราวที่ชวนขัน นิทานตลก
11. ประวัติบุคคลสำคัญ เกร็ดประวัติศาสตร์
12. บทความทางวิชาการ ข่าว เหตุการณ์
13. วรรณคดีภาพหรือวรรณคดีฉบับง่าย
14. วรรณคดี หรือบทประพันธ์ร้อยกรอง

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 19) กล่าวว่า เนื้อหาที่นำมาใช้สอนอ่านจับใจความนั้นควรเป็นบทอ่านประเภท ข่าว บทความ สารคดี โฆษณา เพลง เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง เนื้อเรื่องนั้นต้องเหมาะสมสอดคล้องกับวัยและความต้องการของผู้เรียน เป็นเรื่องใกล้ตัว มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ไม่เป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยหรือพบอยู่บ่อย ๆ เนื้อเรื่องต้องไม่ยาว และยากจนเกินไป จึงจะทำให้เด็กสนใจอ่านและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกบทอ่านที่นำมาใช้สอนอ่าน 5 ประเภท คือ นิทาน เรื่องสั้น บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ การอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความของเรื่อง สารของเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว ในการอ่านทุกครั้งทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นหนังสือพิมพ์ สารคดี บันเทิงคดี ตำรา บทความทางวิชาการ หรือแม้กระทั่งจดหมาย สิ่งที่สำคัญที่ผู้อ่านต้องการ คือ สามารถอ่านจับใจความของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านโดยตลอด

ฉะนั้นประโยชน์ที่จะได้รับจากการอ่านจับใจความจึงมีมากมาย สมบัติ จำปาเงิน และ ตำนีเยง มณีกาญจน์ (2548: 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์การอ่านจับใจความสรุปได้ว่า การอ่าน

จับใจความเป็นการอ่านที่ทำให้เป็นคนที่น่าสนใจเพราะการอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวางดังนั้นการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนและในชีวิตประจำวัน

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (Know Want Learned) ร่วมกับแบบฝึก

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL

ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL สุวิทย์ มูลคำ (2545: 8) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ไว้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่ากำลังคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน วัชราน่าเรียนดี (2547: 90-93) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านทุกระดับได้ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูเป็นผู้มีบทบาทคอยดูแลการฝึกของนักเรียน คอยตอบคำถามเพื่อให้นักเรียนแสวงหาคำตอบและคอยกระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย สอดคล้องกับ

สมศักดิ์ ภูวิภาคารวรรณ (2545: 75) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองโดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิควิธีการ KWL นั้น เป็นตัวย่อที่ได้มาจากขั้นตอนการสอน คือ K (what you Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (what you Want to know) นักเรียนต้องรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L (what you have Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่อ่านหลังจากนั้นได้ไม่นานเทคนิค KWL ได้พัฒนาให้สมบูรณ์มากขึ้น โดย Car and Ogle โดยยังคงสาระสำคัญและแนวทางการปฏิบัติเดิมของ KWL ไว้แล้วเพิ่มเติมการเขียนแผนภาพความคิด (Mapping) และสรุปเรื่องที่อ่าน ในเรื่องของเทคนิค KWL Plus นี้ วัชราน่าเรียนดี (2547: 93-95) ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยงานที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้เรื่องที่รู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ระบุหรือหัวข้อที่กำหนด

(W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่ระบุในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้วและเพิ่มเติมในส่วนของการทำงานแผนผังมโนทัศน์ สรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้วซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ KWL Plus ขึ้นอยู่กับการถามคำถาม การกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถาม โดยสามารถเชื่อมโยงเรื่องที่กำลังอ่านกับเรื่องที่เคยมารู้มาก่อนได้อย่างสร้างสรรค์ กล่าวได้ว่าเทคนิค KWL Plus ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนตั้งใจให้นักเรียนอ่าน คิด วิเคราะห์ โดยละเอียดจากการเสริมแรงของครูจะช่วยให้ นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น

เทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL พัฒนาขึ้น โดย Ogle ในปี 1986 เพื่อนำมาใช้ในชั้นเรียน นับว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งที่เสริมสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนที่คงทนมากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้นำในชั้นเรียน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ได้ผลดี สามารถใช้ได้ทั้งผู้เรียนรายบุคคลหรือผู้เรียนเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มเล็ก ๆ และกลุ่มใหญ่ ๆ เทคนิคการเรียนรู้ KWL ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรู้ - K (Know) ผู้สอนจะตั้งประเด็น (หรือหัวข้อบทเรียน) ให้ผู้เรียนทุกคนทราบ หลังจากนั้นจึงปล่อยให้ผู้เรียนแต่ละคนได้คิด และให้ผู้เรียนแต่ละคน (หรือแต่ละกลุ่ม) ได้เขียนสาระต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้สอนตั้งไว้ในกระดาษที่ผู้สอนแจกให้ในขั้นนี้ครูผู้สอนต้องกระตุ้นความรู้และความรู้เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่าน โดยตั้งคำถามว่า จากหัวข้อเรื่องนี้นักเรียนเคยทราบเกี่ยวกับอะไรบ้าง ครูจดไว้บนกระดานขณะเดียวกันให้นักเรียนเขียนข้อความดังกล่าวลงในสมุดแบบฝึกหัดกิจกรรม ช่วงนี้ชี้ให้เห็นว่าในการอ่านนั้น นักเรียนไม่ได้เริ่มจากศูนย์ แต่มีพื้นฐานบางประการที่อาจนำไปช่วยในการชี้แนะหรือตีความในเรื่องที่อ่านได้

2. ขั้นต้องการเรียน - W (Want) หลังจากที่ผู้เรียนบันทึกสาระต่าง ๆ ที่ตนเองมีความรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับประเด็น (หรือหัวข้อบทเรียน) ที่ผู้สอนตั้งไว้แล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนบันทึกถึงความต้องการที่เกี่ยวกับสาระหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะบันทึกเป็นหัวข้อย่อ ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่มสามารถให้กลุ่มช่วยกันคิดว่า ต้องการเรียนรู้สิ่งใดเพิ่มเติมในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดไว้ หลังจากนั้นจะมีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ซึ่งอาจให้ผู้สอนเป็นผู้นำชั้นเรียนหรือปล่อยให้ผู้เรียนศึกษาบทเรียนแต่เพียงลำพังจากสื่อต่างๆที่ผู้สอนจัดไว้ให้ หรืออาจจะให้ผู้เรียนออกไปค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหัวข้อย่อๆที่ผู้เรียนบันทึกไว้ในกระดาษ ช่อง W ขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบความถูกต้องระหว่างความเข้าใจของผู้อ่านกับสิ่งที่อ่านนั้นโดยให้นักเรียน

เสาะหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบคำถามที่ผู้เขียนตั้งไว้ตอนต้นหรือตอนท้ายของบทอ่าน และเพื่อไขเนื้อหาสาระที่ต้องการทราบ ตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านในช่อง W หลังจากนั้น ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ว่า บทอ่านแต่ละตอนนั้น ผู้เขียนแสดงแบบแผนการจัด เนื้อหาสาระประเภทใด เพื่อช่วยในการจับและหารายละเอียดของบทอ่าน แสดงว่าในการอ่านโดย อาศัยความรู้เดิมของนักเรียนประกอบกับความใฝ่รู้ของเขา ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตีความและ ตรวจสอบความถูกต้องตลอดเวลาที่อ่าน

3. ขั้นเรียนรู้แล้ว - L (Learned) ในขั้นสุดท้ายนี้จะให้ผู้เรียนบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วจากขั้นตอนที่ผ่านมา ลงในกระดาษช่องทางขวามือที่เหลือ และให้ผู้เรียน ช่วยกันสรุปว่า สิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้ว (K) สิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียน (W) และสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้แล้ว (L) มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไรและสรุปผลความรู้ที่ได้

จากเทคนิคการเรียนรู้ KWL ที่กล่าวมา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และสามารถนำไป ปรับใช้ในการแสวงหาความรู้ในเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ทิศนา แจมมณี (2545) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ว่าเป็นการเตรียมความพร้อม และส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้เป็นรายบุคคล รวมทั้งการส่งเสริมแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) อีกด้วย เทคนิค KWL จึงเอื้อประโยชน์หลายอย่างต่อผู้เรียน ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือนำทางที่เป็นรูปธรรมในการค้นคว้าหาความรู้ของผู้เรียน
 2. ช่วยระบุแหล่งที่มาของข้อมูล หรือแหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน
 3. สามารถทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของข้อมูลได้ง่าย
- หลังจากเมื่อทราบแหล่งข้อมูล
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
 5. ช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการเรียนรู้ให้พร้อมในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์หลักของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL คือ

1. เป็นการกระตุ้นความอยากรู้ใฝ่รู้ในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจจริง ๆ กระตุ้นให้ค้นคว้าหา คำตอบในเรื่องที่ตนเองสนใจ

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนตัดสินใจ ตกลงใจ และตระหนักในสิ่งที่อยากจะเรียนรู้หรือสนใจ จริง ๆ และพัฒนาจนกลายเป็นข้อคำถามและความสงสัยส่วนตัว ซึ่งจะกลายเป็นวัตถุประสงค์ใน การเรียนรู้เรื่องนั้นต่อไป

3. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียน ความเข้าใจในบทเรียน ได้ตลอดเวลา

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดนอกกรอบ ไม่ยึดติดกับการค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือแบบเรียนเพียงอย่างเดียว

โดยหลักการแล้ว การนำเทคนิค KWL ไปประยุกต์ใช้สามารถทำได้ ดังนี้

1. เริ่มต้น โดยใช้คำถามถามในสิ่งที่ผู้เรียนทราบระดมสมองผู้เรียนและรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียน (K หรือ What we Know) กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดโดยอาศัยความรู้เดิม ร่วมกันจัดหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อให้เห็น โครงสร้างและหาเนื้อหาสำหรับขั้นตอนต่อไป การใช้คำถามนี้จะช่วยทำให้การเรียนรู้ในหัวข้อที่ต้องการศึกษามีความหมาย และเกิดความชัดเจนมากขึ้น

2. กระตุ้นผู้เรียน อภิปรายในสิ่งที่ผู้เรียนอยากจะเรียนรู้เพิ่มเติม (W หรือ what we Want to know)

3. วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ (W หรือ what we Want to know)

3.1 วางเป้าหมาย

3.2 กำหนดแหล่งที่มาของข้อมูล/แหล่งข้อมูล

3.3 วางแผนวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

4. ประมวลข้อมูล สรุปผลตรวจสอบ เนื้อหา (W หรือ what we Want to know) ขั้นตอนนี้จะขึ้นอยู่กับความพร้อมและความต้องการของนักเรียน รวมถึงการอ่านอย่างเข้าใจ การค้นคว้าหรือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างอิสระ เพื่อหาคำตอบจากคำถามที่สงสัย ในขั้นตอนนี้ นักเรียนอาจสร้างคำถามเพิ่มเติมได้

5. สะท้อนการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ (L หรือ what we have Learned) การจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค KWL สามารถจัดภายในระยะเวลาที่หลากหลาย บางครั้งอาจจะจัดเพียงหนึ่งคาบ หนึ่งสัปดาห์ สามสัปดาห์ หรือหนึ่งเดือน ขึ้นอยู่กับความลึกและปริมาณเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจการจัดเก็บข้อมูลควรให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ชัดเจน ดูแล้วเข้าใจง่าย กลยุทธ์นี้จะมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ แต่หากเป็น การจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL จำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักยอมรับ และเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นภายใต้บรรยากาศของการเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ใน “K” หรือ “what we Know” คอลัมน์ หากข้อมูลจากประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนระดมสมองหรือนำเสนอว่ามีเนื้อหาไม่ถูกต้อง ครุยังคงต้องเขียนลงในตาราง ทั้งนี้เพื่อนำสิ่งเหล่านี้เป็นจุดตั้งต้นในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงใน “W” หรือ “what we Want to know” ระหว่างดำเนินกิจกรรม เป็นหน้าที่ของครูที่จะ

คอยกระตุ้นผู้เรียนสังเกตและเก็บข้อมูล รายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสรุปบทเรียนและติดตามความก้าวหน้าของการสร้างองค์ความรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยใช้เทคนิค KWL ดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนองต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่อย่างกลมกลืน ยึดหยุ่น มีการจัดระเบียบข้อมูล ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน โดยมีครูคอยให้การสนับสนุนช่วยเหลือจนในที่สุดได้ข้อสรุปของเนื้อหาทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจได้ดีมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนรู้จักใช้ความรู้เดิมของตนเอง ในการจัดการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนฝึกการใช้สมองโดยการวิเคราะห์ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และพิจารณาเนื้อหาในเรื่องที่นักเรียนเรียนในขณะนั้น เพื่อสร้างความมั่นใจให้ตนเองในการเรียน กล่าวแสดงความคิดเห็นและเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้น เทคนิค KWL จึงเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและส่งเสริมความสามารถในการคิดให้กับนักเรียน

ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อที่ใช้ในกิจกรรมการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่งมีไว้ให้นักเรียนฝึกฝนเพื่อเพิ่มทักษะภายหลังที่นักเรียนแบบฝึกเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์สำคัญที่จะช่วยในการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีความคงทนในการจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะต่างๆ มีนักการศึกษาและผู้รู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546: 489) ได้อธิบายความหมายของแบบฝึก ไว้ว่า แบบฝึก หมายถึง ตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นเครื่องมือทางการเรียนขึ้นหนึ่งสำหรับนักเรียน โดยในแบบฝึกจะประกอบด้วยข้อคำถาม หรือกิจกรรมและมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือฝึกทำบทเรียนในชั้นเรียน ฉะนั้นแบบฝึกจึงควรมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ผู้เรียนเป็นผู้เรียนด้วยตนเอง

เขาวานี คำเลิศลักษณ์ (2542: 35) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมพึงกระทำอาจกำหนดแยกเป็นหน่วยหรืออาจรวมเล่มก็ได้

ไพทูลย์ มุลดี (2546: 48) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ คือ ชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างเต็มที่เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543: 1-2) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ใช้ในการฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาการปฏิบัติของนักเรียน นิยมใช้ในกลุ่มภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานและพื้นฐานอาชีพ และกล่าวอีกว่า ความสำคัญของการฝึกฝนว่าเมื่อครูได้สอนแนวคิด หลักการให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้มีความชำนาญคล่องแคล่วแม่นยำ และรวดเร็วหรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อเกิดทักษะ นอกจากนี้แบบฝึกยังเป็นสื่อการสอนทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาให้เข้าใจฝึกฝนจนรู้และชำนาญ มีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สุวิทย์ มุลคำ (2550: 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้นชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและความสำคัญของแบบฝึกแล้วพอสรุปได้ว่า แบบฝึกหมายถึง สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างเต็มที่เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทำให้ผู้สอนทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ช่วยพัฒนาตามความแตกต่าง นอกจากนี้แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี เปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญสำหรับผู้สอน ทำให้ลดภาระการสอนลงได้ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยให้การเรียนรู้เกิดความสุข สนุกสนาน คงทน ผู้เรียนสามารถรู้ข้อบกพร่องและความก้าวหน้าของตนเอง และยังสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียนการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นจะต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึก เพื่อใช้ให้เหมาะสม

กับระดับความสามารถของนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทำทฤษฎีความสามารถแบบฝึกที่ดีควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน น่าสนใจ มีความหลากหลายตามสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 60-61) ก็ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ คำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกที่ดีควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียนเพื่อว่าแบบฝึกที่ดีที่สร้างขึ้นจะได้ออกให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้ นักเรียนสนใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นและจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกบทเรียน

10. แบบฝึกที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญของงานของเด็กได้ด้วย

ฐานิยา อมรพลัง (2548: 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และ ระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้นๆ ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์
 - 1.1 จุดประสงค์ชัดเจน
 - 1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. เนื้อหา
 - 2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา
 - 2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม
 - 2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม
 - 2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติ
วิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้
ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นลักษณะของแบบฝึกที่ดี และมีประสิทธิภาพ น่าจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูยังจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการ ขั้นตอนในการฝึกทักษะต่าง ๆ มีประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่และแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

หลักการสร้างแบบฝึก

วรรณภา ไชยวรรณ (2549: 45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน
2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้น ไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 54-55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนรู้ของตนเองก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

ส่วนประกอบของแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 61-62) ได้กำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียน เตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแนว การสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

รูปแบบการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และศุภนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 62-64) ได้เสนอแนะรูปแบบการ สร้างแบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไป ประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่นๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไป หายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูก หรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ใน สดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือ

มาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความ หรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจน ไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือก ก็ได้ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือ ความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

จึงสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจปรับเปลี่ยนให้เข้ากับลักษณะการสอน ซึ่งจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปยาก โดยมีรูปแบบดังนี้

- 1) แบบถูกผิด
- 2) แบบจับคู่
- 3) แบบเติมคำหรือเติมข้อความ
- 4) แบบหลายตัวเลือก
- และ
- 5) แบบอัตนัย

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 65) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึก และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ

6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น
 - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
 - 4.2 บัตรคำสั่ง
 - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
 - 4.4 แบบทดสอบหลังฝึก
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

อกนิษฐ์ กรไกร (2549: 17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะ มีพฤติกรรม ดังนี้

1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะป็นคิดในใจหรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ในกรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้องต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับเสริมแรง ถ้านักเรียนตอบผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกต้องเช่นเดียวกับ

ประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จสำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นการเสริมแรงในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียนอ่อนก็จะสามารถเรียนได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 54-55) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกหัด การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกหัดควรละเลย เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกหัดในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2523: 52-62) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกหัดต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไคค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ

1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย

1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเองบุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกหัดจึงต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ในแบบฝึกหัดให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนด โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เป็นบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันใน ช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้า นั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกหัดจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยสรุปในเรื่องของแนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะได้ว่า การจัดทำแบบฝึกนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน โดยต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก แบบฝึกควรใช้ภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึก และจะช่วยช่วยให้ติดตามต่อไปตามหลักของการจูงใจ แบบฝึกสร้างขึ้นควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย แบบฝึกต้องมีลักษณะต่าง ๆ กัน และมีความหลากหลาย เช่น ประสมคำจากภาพ เล่นกับบัตรภาพประกอบ รวมไปถึงต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและพร้อมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประโยชน์ของแบบฝึก

ไพฑูถย์ มุลติ (2546: 52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ แบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

วรรณภา ไชยวรรณ (2549: 41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียน เฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

วรนุช บุปผา (2548: 8) ได้กล่าวประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะ แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้เด็กลงมือทำหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องมือช่วยที่มีค่าของครูที่สนองความต้องการเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน

4. แบบฝึก ช่วยเสริมทักษะให้คงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

5. แบบฝึกหัดที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึกหัด ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที

8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยทำให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงในกระดาษไขทุกครั้ง นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี นับว่าเป็นสื่อที่สามารถพัฒนานักเรียน ช่วยลดภาระการสอนของครู เป็นการประเมินผลนักเรียนไปในตัวด้วย จึงทำให้ทราบข้อบกพร่องและสามารถส่งเสริมหรือแก้ไขทันทีที่เกิดทักษะต่าง ๆ ที่คงทน

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกระบวนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดของ Ogle เพื่อสร้างความสนใจในการอ่านของผู้เรียน และสามารถจัดลำดับความคิดอย่างเป็นระบบมากขึ้น เข้าใจในเรื่องที่อ่านมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น รวมถึงการสอดแทรกชั้นการสอนที่เรียกว่า ชั้นการฝึก โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เรียนมา โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านจับใจความและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ได้แก่

1.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการบันทึกข้อมูลในตาราง KWL

2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่าน

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนที่จะอ่าน โดยให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เกมทางการศึกษา การใช้คำถามพร้อมทั้งอธิบายการดำเนินกิจกรรม

2.2 จัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิควิธีสอน KWL ร่วมกับแบบฝึกมี 5 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ก่อนการอ่าน เรียกว่า ชั้น K (What we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้อาจจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K

กิจกรรมที่ 2 ระหว่างการอ่าน เรียกว่า ชั้น W (What we want to Find Out) คือ นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง ในเรื่องนี้กล่าวถึงใครบ้าง เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ เป็นต้น แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W

กิจกรรมที่ 3 หลังการอ่าน เรียกว่า ชั้น L (What we Have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

กิจกรรมที่ 4 การฝึกให้นักเรียนแบบฝึกการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 5 ชุดฝึก ดังนี้

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน
 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ
 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ
 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว
 แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภทบทร้อยกรอง
 การทำแบบฝึกในชั้นที่ 4 ก็เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เรียนมา และฝึกทักษะการอ่านให้มีความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

กิจกรรมที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยใช้แผนภาพความคิดเป็นแนวทางในการสรุป

3. การวัดและประเมินผล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกระบวนการสอนที่นำเอาวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี มาผสมผสานกันจนเกิดเป็นขั้นตอนการสอนแบบใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยทดลองเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนางานวิจัยให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อนำไปพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้มากมายสามารถสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus ร้อยละ 85

จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาบทเรียนแบบ เล ดับบลิว แอล พลัส (KWL Plus) ร่วมกับการอ่านบทอ่านที่ได้รับการเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการศึกษาพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับบทอ่านที่ได้รับเพิ่มเติมรายละเอียดทำให้ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

จิตรลดา คนยืน (2550) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี

สมพร ซาวยแทน (2551) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ KWL สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมาบอำมฤตวิทยา จังหวัดชุมพร ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ KWL พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ KWL นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมาบอำมฤตวิทยา จังหวัดชุมพร ในระดับมากที่สุด

ฉลาด ลีทธิคุณ (2552) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยใช้ วิธีสอน KWL Plus A จากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษร้อยละ 74.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้วยการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน KWL Plus A ในรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่า

กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ตลอดจนทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน จึงส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าการสอนแบบปกติ นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีที่มีต่อการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค KWL KWL Plus อยู่ในระดับมาก ดังนั้น เทคนิค KWL KWL Plus จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้ดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนำเอาเทคนิค KWL มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและได้ผลที่ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

สุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึก ทดลองใช้ประเมินและปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการอ่านจับใจความ แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความแตกต่างกัน โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศศิภัฏชนันท์ เส็งเส (2554) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลแม่वंก (บ้านมฤคทายวัน) จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดฝึกทักษะการอ่าน จับใจความวิชาภาษาไทย แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนร้อยละ 87.00 ของนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถในการอ่านจับใจความผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนที่ได้รับ การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก

รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 53 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน จับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี มีประสิทธิภาพ 83.26/82.50 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัย ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะ โดยเฉพาะทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผู้วิจัยได้เลือกนำเอาแบบฝึกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับเทคนิค KWL เพราะจะช่วยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยต่างประเทศ

Carr and Ogle (1987: 626-631) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

Costa (1994, อ้างถึงใน ศศิพิมพ์ เป็รื่องศิลป์ รัตน์, 2544: 44) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางด้านคุณสมบัติในการอ่าน การสังเกต และการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบร่วมมือกันสำหรับการอ่าน

วิธีการ 2 ชนิดที่ใช้ คือ KWL และการเรียนแบบร่วมมือกัน CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนแบบร่วมมือกันเหมาะสมกับระดับของตน วิธีการสอนของ KWL นับเป็นวิธีการตรวจรายการว่านักเรียนรู้ หรือต้องการรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่ยากเมื่อไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น และในการสอบอ่านด้วยวิธีการของ KWL สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้เดิมและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ คือพอ

Stahl (2003, อ้างถึงใน เสาวภา ช่วยแก้ว, 2557: 60) ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้วิธีสอน 3 วิธี ในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความเข้าใจในเนื้อหาของนักเรียนเกรด 2 จำนวน 31 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธี DRTA, KWL และ PW และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบ PW และ DRTA มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ DRTA ยังส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้วย KWL มีผลต่อแรงจูงใจแต่ไม่มีความแตกต่างเมื่อวัดความเข้าใจ

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมา เห็นได้ว่าการใช้กลวิธีสอนแบบเทคนิค KWL เป็นวิธีการสอนอ่านที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสระดมสมองและอภิปรายร่วมกันกับครู มีการตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ได้ และจากการฝึกทักษะการคิดซึ่งได้แก่การตั้งคำถาม การหาคำตอบด้วยตนเอง และจากผลการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึก จัดกิจกรรมการพัฒนาการอ่านและการเขียน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเอาวิธีสอนด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-group Pretest-posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
6. การรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 มีทั้งหมด 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 123 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ห้อง ป.5/1 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดย

วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้สื่อประเภท นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้หลักการอ่าน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และการแสดงผลงานของนักเรียน)

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยใช้แบบแผน การทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (The One-group Pretest-Posttest Design) ดังนี้

เมื่อ

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวข้อการอ่านจับใจความ โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

2. แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL จำนวน 5 ชุด รวมทั้งหมด 40 กิจกรรม ประกอบด้วย

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภททฤษฎีกรอง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือทั้ง 4 ชนิด ที่กล่าวในข้อ 4 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งนี้จะแสดงรายละเอียดของการดำเนินการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิดนั้นไปโดยลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 การอ่าน รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนด้วยเทคนิค KWL

1.3 ศึกษาและคัดเลือกบทอ่านให้ตรงกับตัวชี้วัดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวข้อการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1.4.1 การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านจับใจความ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ได้แก่

1.4.1.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.1.2 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการบันทึกข้อมูลในตาราง KWL

1.4.2 การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านมีขั้นตอน ดังนี้

1.4.2.1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนที่จะอ่าน โดยให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เกมทางการศึกษา การใช้คำถาม พร้อมทั้งอธิบายการดำเนินกิจกรรม

1.4.2.2 จัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิควิธีสอน KWL ร่วมกับแบบฝึกมี 5 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ก่อนการอ่าน เรียกว่า ชั้น K (what we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วนำข้อมูลที่ได้อ่าน และบันทึกไว้ในตารางช่อง K

กิจกรรมที่ 2 ระหว่างการอ่าน เรียกว่า ชั้น W (what we Want to find out) คือ นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู

เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง ในเรื่องนี้กล่าวถึงใครบ้าง เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ เป็นต้น แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W

กิจกรรมที่ 3 หลังการอ่าน เรียกว่า ชั้น L (what we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

กิจกรรมที่ 4 การฝึก ให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านจับใจความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ชุดฝึก ดังนี้

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภทบทร้อยกรอง

การทำแบบฝึกในกิจกรรมที่ 4 ก็เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เรียนมา และฝึกทักษะการอ่านให้มีความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

กิจกรรมที่ 5 สรุปเรื่องจากการอ่าน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นการสรุปความคิดรวบยอด

1.4.3 การวัดและประเมินผล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกจำนวน 5 แผน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องจากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 177) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ + 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความ
สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
กับจุดประสงค์

หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน

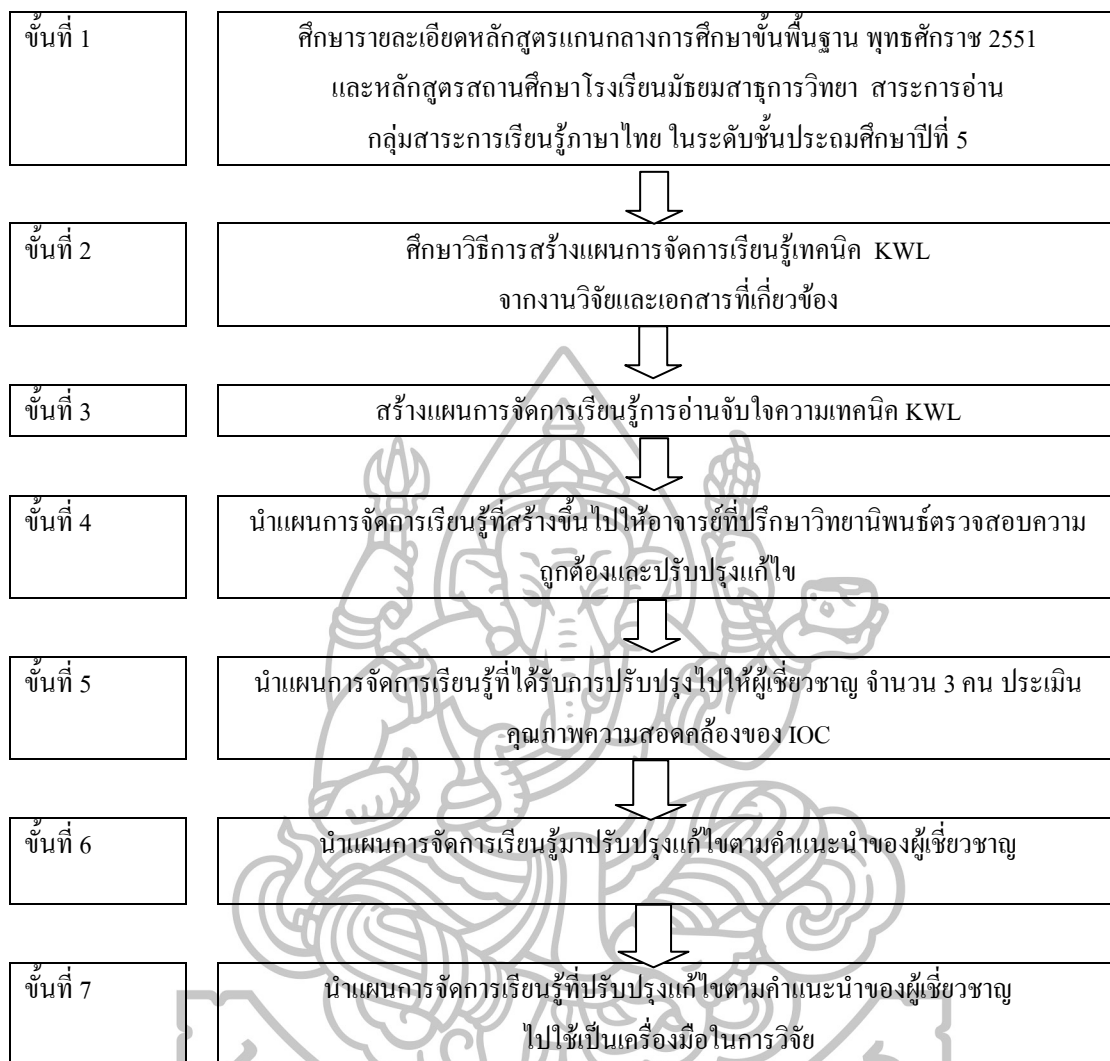
$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์
ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลจากการพิจารณา IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลมาคำนวณหาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดย
ปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการสอนเพิ่มเติม

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไป
ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ภาพที่ 3 แสดงรายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL มีรายละเอียดการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยยึดลำดับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL ซึ่งบทอ่านมีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือ เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สื่อประเภท นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง ซึ่งแบบฝึกผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นด้วยเทคนิค KWL มีทั้งหมด 5 ชุด ดังนี้

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 3 ประเภทบทความ

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 4 ประเภทข่าว

แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 5 ประเภททร้อยกรอง

2.1 ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึก

2.2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความ จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความ

2.3 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.4 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL

2.5 ศึกษาความสนใจในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยสัมภาษณ์จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอบถามจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเนื้อหาจากความสนใจในการอ่านของนักเรียน ประกอบด้วย นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง โดยได้กำหนดเกณฑ์ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สรุปว่าควรเลือกรื่องที่มีลักษณะดังนี้

2.5.1 ภาษาที่ใช้มีความง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน

2.5.2 เนื้อเรื่องแต่ละประเภทมีความยาวพอเหมาะกับช่วงความสนใจของนักเรียน

2.5.3 เนื้อเรื่องที่น่าสนใจให้อ่านเป็นเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านหรือไม่เคยทำแบบฝึกหัดมาก่อน

2.6 สร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL จำนวน 5 ชุด ได้แก่ แบบฝึกการอ่านจับใจความชุดที่ 1 ประเภทนิทาน ชุดที่ 2 ประเภทเรื่องสั้น ๆ ชุดที่ 3 ประเภทบทความ ชุดที่ 4 ประเภทข่าว และชุดที่ 5 ประเภททร้อยกรอง จะมีกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL

2.7 เสนอแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการอ่านจับใจความตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.8 นำแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 177) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แบบฝึกไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

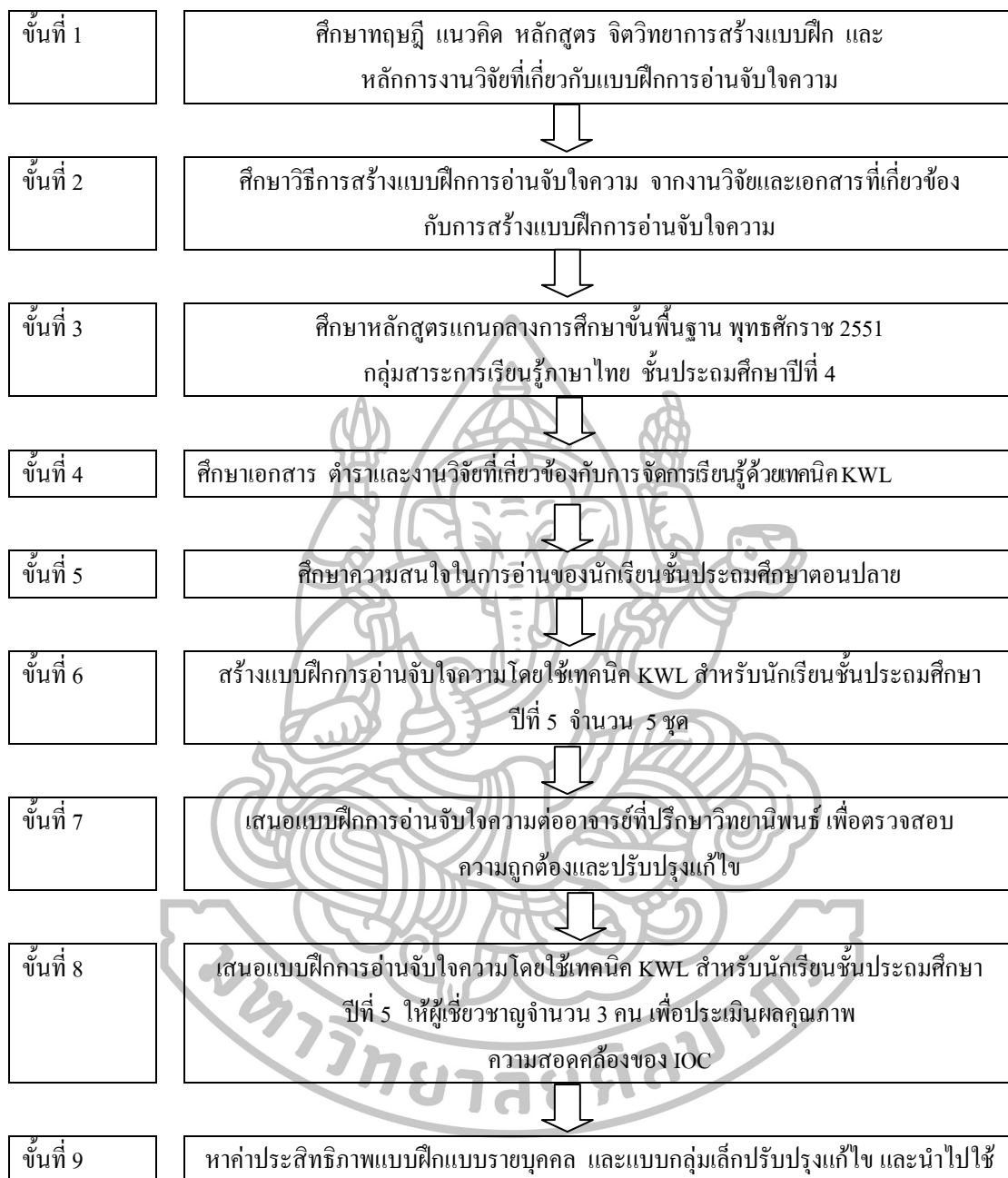
เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลจากการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00

2.9 นำแบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจเรียบร้อยแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับภาพประกอบในการสื่อความ โดยปรับเปลี่ยนให้สื่อความหมายได้ดี ดึงดูดความสนใจ โดยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการเรียงลำดับเนื้อหาของแบบฝึกทั้ง 5 ชุด จากง่ายไปยาก คือ 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความนิทาน 2) แบบฝึกการอ่านจับใจความเรื่องสั้น ๆ 3) แบบฝึกการอ่านจับใจความบทความ 4) แบบฝึกการอ่านจับใจความข่าว และ 5) แบบฝึกการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง โดยแบบฝึกแต่ละชุดมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนต่อการเข้าใจ ข้อความอธิบายชี้แจงในแต่ละกิจกรรมของแบบฝึกมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้สามารถสื่อความได้ชัดเจน และเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4 แสดงรายละเอียดการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 20 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ ตามขั้นตอน
ดังนี้

3.1 ศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระ
การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยศึกษาจากเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งข้อความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึกและแผนการเรียนรู้

3.4 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบดังนี้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ

วัตถุประสงค์ เรื่อง	ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	ข้อ
นิทาน	1	-	2	-	-	-	3
เรื่องสั้น ๆ	2	1	-	1	-	2	6
บทความ	1	-	-	3	-	1	5
ข่าว	-	1	1	1	-	-	3
บทร้อยกรอง	-	-	1	1	1	-	3
รวม	4	2	4	6	1	3	20

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ที่เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ รวม 45 ข้อ จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ 20 ข้อ มาใช้ในการวิจัย

3.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตาม คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผล และประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 186) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความ

สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความ

สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

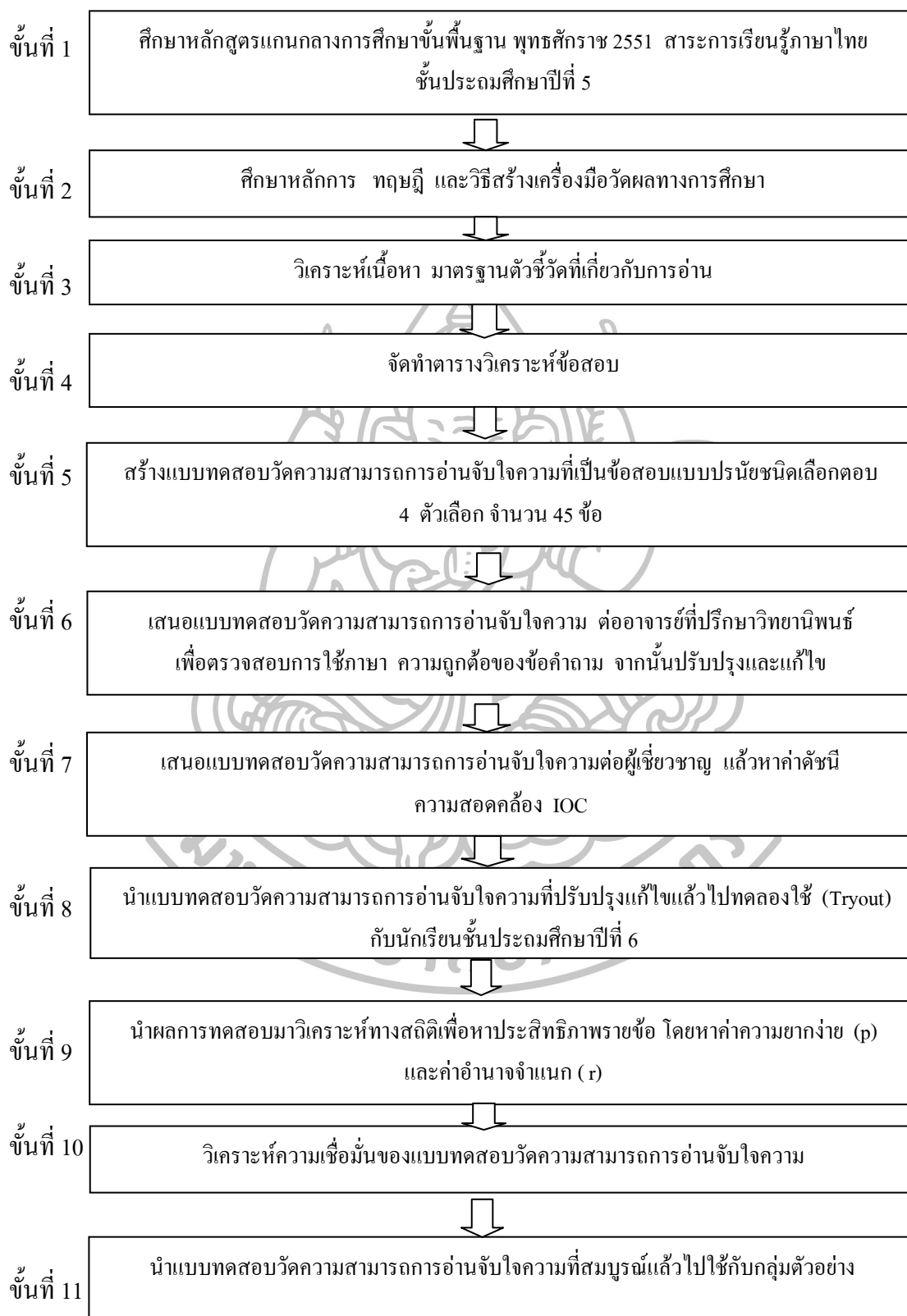
โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ นำผลจากการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 ปรับปรุงข้อสอบให้มีความถูกต้อง

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิททยา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน ที่เคยเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว

3.9 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.67 โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์มาใช้จำนวน 20 ข้อ

3.10 วิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความเท่ากับ 0.78

3.11 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทดสอบก่อนการทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง

ภาพที่ 5 แสดงรายละเอียดการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLร่วมกับแบบฝึก

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบรูปแบบโครงสร้างและหลักการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มาตรฐานประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ หมายถึง 3 หมายถึง มาก 2 หมายถึง ปานกลาง 1 หมายถึง น้อย จำนวน 16 ข้อ ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งถาม 3 ด้าน คือ 1) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้ เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อย รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนนเชิงนิมิต
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็นเชิงนิมิต
2.50 – 3.00	มาก
1.50 – 2.49	ปานกลาง
1.00 – 1.49	น้อย

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและครอบคลุมของด้านคำถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 197) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าคำถามไม่มีมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

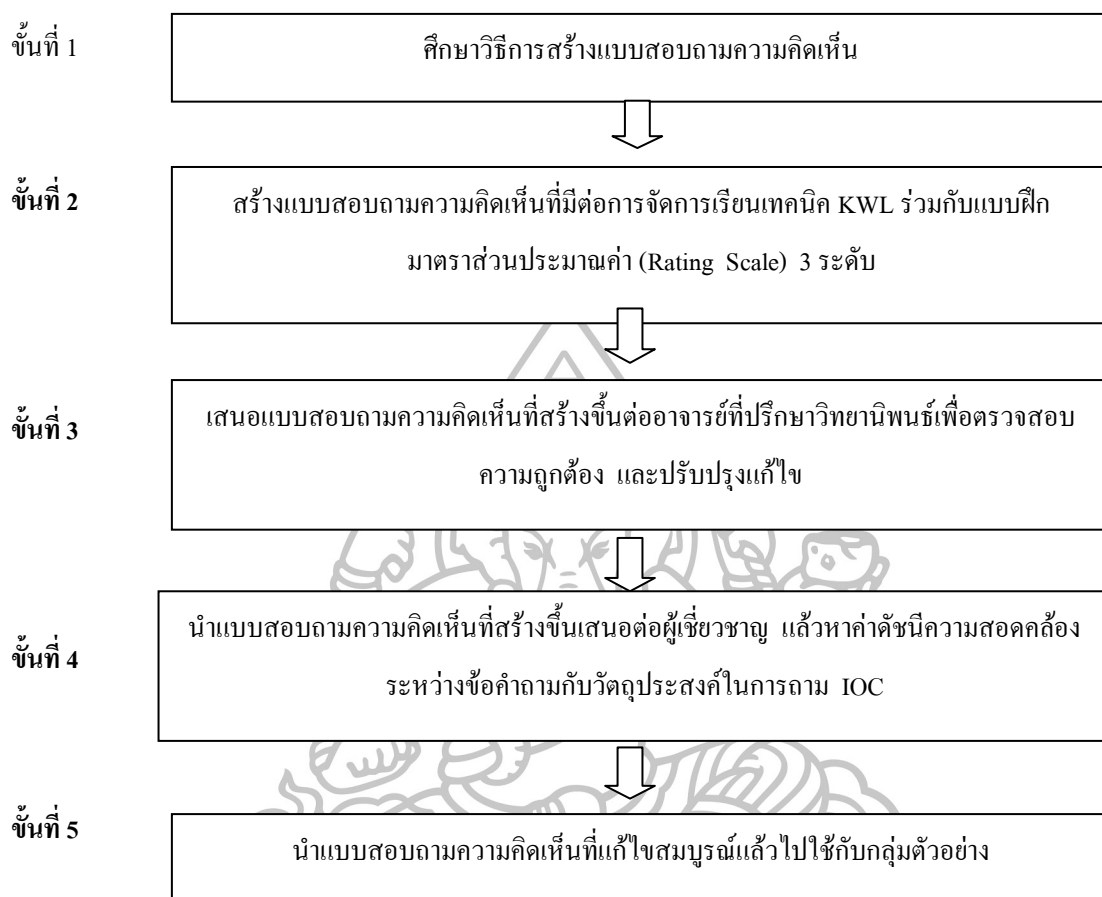
IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ นำผลจากการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ครบทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

ภาพที่ 6 แสดงรายละเอียดการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ
4 ตัวเลือก ทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 ซึ่ง
เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อเก็บคะแนนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียน
เพื่อวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

2. การเก็บคะแนนระหว่างเรียน (หาประสิทธิภาพ E_1) ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการ
เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL และแบบฝึกอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน
กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 จำนวน 40 คน วันละ 1 ชุด เริ่มจากชุดที่ 1 จนถึงชุดที่ 5
โดยแบบฝึกทั้ง 5 ชุด จะมีการจัดการกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ดังนี้

2.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียน

2.2 ครูอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความแต่ละประเภท เช่น การอ่านจับใจความนิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง

2.3 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามขั้น K: what we Know คือ นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้เกี่ยวกับคำศัพท์หรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะอ่านแล้วบันทึกคำตอบลงในตารางช่อง 1

2.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามขั้น W: what we Want to know คือ นักเรียนแต่ละคนบันทึกสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จากเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูอาจเป็นผู้ถามคำถามร่วมกันนักเรียน เพื่อกระตุ้นกระบวนการคิด และฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามโดยให้นักเรียนอ่าน แล้วเขียนคำถามและสิ่งที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง 2

2.5 นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ แล้วปฏิบัติกิจกรรมตามขั้น L: what we have Learned) คือ นักเรียนแต่ละคนสำรวจว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามและบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วและจัดลำดับข้อมูลขณะอ่านลงในตารางช่อง 3

2.6 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 ทำแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL ทั้งหมด 5 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความประเภทนิทาน ชุดที่ 2 แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความประเภทเรื่องสั้น ๆ ชุดที่ 3 แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความประเภทบทความ ชุดที่ 4 แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความประเภทข่าว และชุดที่ 5 แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความประเภทบทร้อยกรอง

2.7 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียน

3. ขั้นตอนตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) นำแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 จำนวน 40 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

5. รวบรวมคะแนนจากการทดสอบที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยรวบรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเปรียบเทียบกับหลังเรียนเพื่อหาค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL

การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวข้อการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 177) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นั้นใช้ได้

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ดำเนินการดังนี้

1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .05 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 177) แสดงว่าข้อสอบข้อนี้ใช้ได้ ตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

1.2.2 ตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบข้อสอบ ถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 188)

1.2.3 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (r) คือ การตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 186)

1.2.4 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีการของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR 20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 182) โดยใช้เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป

1.3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็น ทำได้โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.4 การตรวจสอบสมมติฐาน

2. การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความจากแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ใช้ค่าสถิติดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

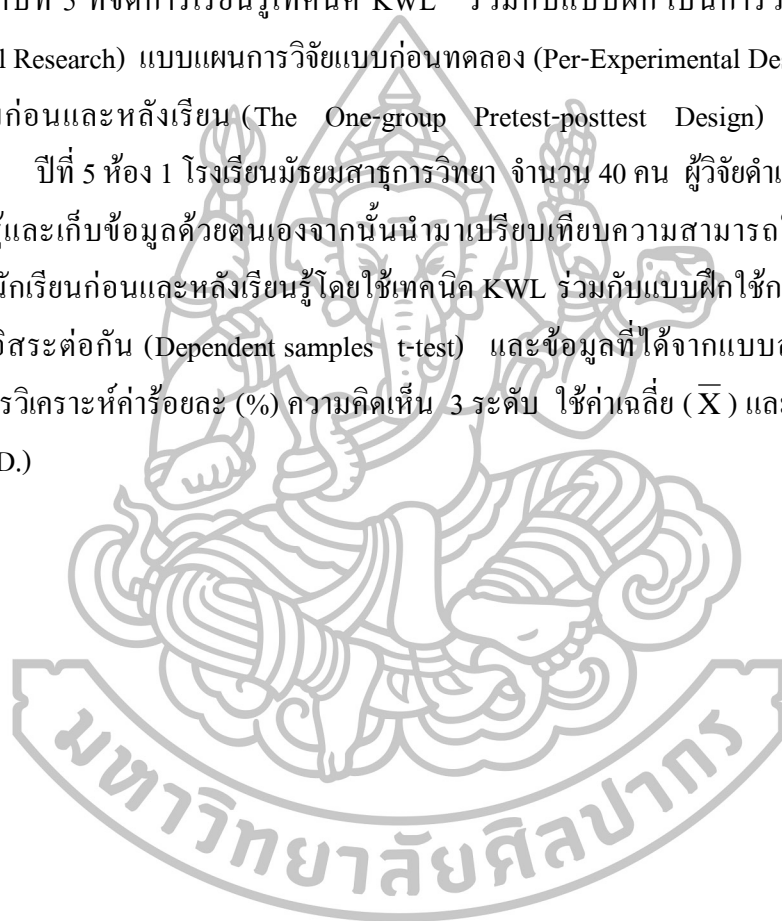
2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 การเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 197)

2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก โดยใช้ค่าร้อยละ

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale) 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Per-Experimental Design) แบบกลุ่ม เดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-group Pretest-posttest Design) มีนักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 5 ห้อง 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา จำนวน 40 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง จัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากนั้นนำมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับ ใจความของนักเรียนก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกใช้การทดสอบค่าที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความ คิดเห็น ใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ (%) ความคิดเห็น 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวข้อ การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทย์ฯ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 6 ความสามารถทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนเรียน	40	20	10.50	1.432	15.992	.001
หลังเรียน	40	20	15.48	1.797		

จากตารางที่ 6 พบว่าผลจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา จำนวน 40 คน ด้วยข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบฉบับเดียว สอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ โดยทดสอบก่อนการใช้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.50 และทดสอบหลังการใช้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.48 และนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน โดยที่ค่าที (t) เท่ากับ 15.992 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การเรียนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KW ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการอ่านจับใจความดีขึ้น จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังการทดลอง

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. บรรยากาศการเรียนรู้ขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	2.53	0.51	มาก	3
2. ครูเป็นกันเองกับนักเรียน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	2.65	0.48	มาก	2
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	2.82	0.45	มาก	1
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้	2.67	0.48	มาก	(3)
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.70	0.46	มาก	6
5. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านและทำให้สรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง	2.87	0.41	มาก	5

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน
จับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
6. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไปพร้อม ๆ กับการคิด	2.87	0.34	มาก	1
7. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย	2.85	0.43	มาก	3
8. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นระบบไม่ซับซ้อน	2.28	0.45	ปานกลาง	9
9. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้	2.87	0.34	มาก	1
10. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก อย่างสร้างสรรค์	2.82	0.39	มาก	4
11. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน	2.68	0.47	มาก	7
12. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.43	0.50	ปานกลาง	8
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.70	0.42	มาก	(2)
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
13. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีขึ้น	2.90	0.38	มาก	1
14. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	2.85	0.43	มาก	2
15. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และได้แลกเปลี่ยนความรู้	2.85	0.43	มาก	2
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	2.88	0.40	มาก	(1)
รวมทุกด้าน	2.75	0.43	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังการทดลอง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75, S.D. = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเรียงตามอันดับได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.40$) โดยมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.35$) เป็นอันดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 2.90, S.D. = 0.38$) เป็นอันดับที่ 2 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 2.85, S.D. = 0.43$) และช่วยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และได้แลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X} = 2.85, S.D. = 0.43$) เท่ากันเป็นอันดับที่ 2

อันดับที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70, S.D. = 0.42$) โดยมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไปพร้อม ๆ กับการคิด ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.34$) และกิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้ ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.34$) เท่ากันเป็นอันดับที่ 1 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านทำให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย ($\bar{X} = 2.85, S.D. = 0.43$) เป็นอันดับที่ 3 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.82, S.D. = 0.39$) เป็นอันดับที่ 4 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านและทำให้สรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.80, S.D. = 0.41$) เป็นอันดับที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.70, S.D. = 0.46$) เป็นอันดับที่ 6 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 0.47$) เป็นอันดับที่ 7 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.43, S.D. = 0.50$) เป็นอันดับที่ 8 กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นระบบไม่ซับซ้อน ($\bar{X} = 2.28, S.D. = 0.45$) เป็นอันดับที่ 9

อันดับที่ 3 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67, S.D. = 0.48$) โดยมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 2.82, S.D. = 0.45$) เป็นอันดับที่ 1 ครูเป็นกันเองกับนักเรียน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 2.65, S.D. = 0.48$) เป็นอันดับที่ 2 และบรรยากาศการเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 2.53, S.D. = 0.51$) เป็นอันดับที่ 3

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นในส่วนของข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เนื่องจากเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์สามารถใช้ความคิดแบบไม่จำกัด มีการจัดระบบความคิดอย่างไม่ซับซ้อน
2. นักเรียนชอบกิจกรรมการอ่านจับใจความเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เพราะเป็นเทคนิคที่น่าสนใจ มีกิจกรรมให้ทำอย่างหลากหลาย แบบฝึกเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก และเนื้อหาที่เป็นบทอ่านมีความหลากหลายและเป็นประโยชน์
3. นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เพราะเป็นกิจกรรมที่สนุก พร้อมกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-group Pretest-posttest Design) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที (t) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับ แบบฝึก แบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.75$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมาก คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 และด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก พบว่า คะแนนหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจง่ายสามารถทำแบบฝึกได้ด้วยตนเอง เรื่องราวในแบบฝึกทั้ง 5 ชุด เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจและใกล้ตัวกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบฝึกการอ่านจับใจความ สอดคล้องกับ รัชณี ศรีไพรวรรณ และรังษิมา สุริยรังสรรค์ (2555: 79) ที่กล่าวว่าแบบฝึกควรมีการเลือกเนื้อหาที่หลากหลาย เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวนักเรียน มีภาพประกอบเหมาะสมดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และมีความเหมาะสมกับวัย จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสามารถสรุปใจความของเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน

มีความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นอกจากนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการอ่าน เริ่มจากการกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยบันทึกความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ หลังจากนั้นฝึกตั้งคำถามว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านให้นักเรียนตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ หลังจากการอ่านได้มีการอธิบายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ทบทวนถึงคำถามเกี่ยวกับในสิ่งที่อยากทราบว่าได้คำตอบที่ตรงตามความต้องการหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวรรณดา ดวงสวัสดิ์ (2555: 102) ที่กล่าวว่า เทคนิค KWL เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีกรอบและแนวทางในการทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ฝึกการแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน และยังฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้ ทั้งยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน บรรลุเป้าหมายได้เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรนนท์ พูลสวัสดิ์ (2554: 91) ที่พบว่า ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ก่อนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับพอใช้ และหลังการสอนอ่านด้วยวิธี KWL อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถการอ่านจับใจความ หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL เป็นการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอน ให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอนช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียน โดยมีครูคอยดูแล การฝึกของนักเรียน และคอยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม เพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ คำมูล และอรทัย คำมูล (2545: 75) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ พิจิตรสุนทร (2552: 97) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และยังสอดคล้องกับ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 53) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL มีขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน กล่าวคือ ขั้น K เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียน ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในกิจกรรมก่อนการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรณี เสวตมาลย์ (2543: 57) ที่พบว่านักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อตีความ ทำความเข้าใจ เรื่องที่จะอ่าน ดังนั้น ประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2542: 46) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านได้เรียนรู้จากตัวอักษรและสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นคว้าความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มา นั่นเป็นความคิดที่ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดความเข้าใจในที่สุด

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมากคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 และด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นอันดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน ควบคู่กับทักษะการคิดในทุกตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของเทคนิค KWL นักเรียนจึงมีกรอบการคิดที่เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกการตั้งคำถาม และค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 150) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการนำเทคนิค KWL ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับนักเรียน คือ การใช้คำถามของครูในการกระตุ้นให้นักเรียนคิด ในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงความคิด เมื่อเห็นว่ามีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ก่อนที่จะใช้วิจารณ์ญาณของตนเองในการหาข้อสรุป

การแสดงความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นอันดับที่ 1 นั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้ และช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีขึ้น รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไปพร้อม ๆ กับการคิด ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหา

สิ่งที่อยากรู้ อันดับสุดท้ายคือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ครูเป็นกันเองกับนักเรียน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม บรรยากาศการเรียนรู้ขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้าต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเลือกบทอ่านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL ครูควรเลือกเนื้อหาของบทอ่านที่มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจแก่นักเรียน สนใจ ไม่ยากจนเกินไป หรือเป็นเรื่องที่นักเรียนพอมีพื้นฐานอยู่บ้าง เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมาช่วยทำความเข้าใจ หรือตีความบทอ่าน จะทำให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น และระดมความคิดร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ หากครูเลือกบทอ่านที่มีชื่อเรื่องยากหรือต้องใช้การตีความมากจนเกินไปจะทำให้นักเรียนไม่อยากที่จะตั้งคำถาม และไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ครูควรมีบทบาทในทุกขั้นตอน ไม่ควรปล่อยให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมเพียงลำพัง ครูควรเริ่มฝึกนักเรียนตั้งแต่การบันทึกข้อมูลลงในตาราง KWL ให้ถูกต้องและเป็นระบบระเบียบตั้งแต่ครั้งแรก เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการเขียนสรุปความได้ง่ายขึ้น ตลอดจนครูต้องเน้นย้ำถึงการเขียนสรุปความ การใช้ภาษา การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องด้วย
3. ครูควรกระตุ้นนักเรียนความรู้เดิมหรือแนวคิดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความคิด การทำกิจกรรมครูควรเปิด โอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดระเบียบของข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ได้มากที่สุด
4. ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรคอยชี้แนะหรืออธิบายช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงตลอดเวลา การเรียนการสอนอาจเกินเวลาที่กำหนด ในกรณีที่นักเรียนบางคนทำงานช้า หรือยังไม่เข้าใจในบางเนื้อหา หรืออ่านคำสั่งไม่ชัดเจน อาจต้องใช้เวลาในการแนะนำ อธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยอาจให้ทำแบบฝึกบางส่วน และนำไปฝึกในชั่วโมงต่อไปได้
5. เนื่องจากงานเขียนประเภทนิทานเป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นเพื่อความบันเทิง เนื้อหาเรื่องลำดับไปตามเหตุการณ์ในเรื่องจึงอ่านง่าย และบอกแก่นสารที่เป็นประโยชน์ไว้ให้ผู้อ่าน

สามารถนำไปปฏิบัติได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปเรื่องได้ง่าย สำหรับเรื่องสั้น ๆ เป็นเรื่องที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินเช่นเดียวกับนิทาน แต่มีองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ตัวละคร โครงเรื่อง แนวคิด เป็นต้น จึงทำให้สรุปใจความได้ยากขึ้น ส่วนบทความมุ่งเสนอข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นยากต่อการแยกองค์ประกอบเนื่องเรื่องค่อนข้างยาว นำเสนอเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มุ่งให้ความรู้มากกว่าความเพลิดเพลิน จึงทำให้สามารถสรุปใจความได้ยาก นักเรียนต้องใช้หลักในการวิเคราะห์เพื่อสรุปความ ลำดับเนื้อหาต่อกันมา คือ เนื้อหาประเภทข่าว เพราะข่าวมุ่งนำเสนอความรู้ความจริงเพียงด้านเดียว อ่านแล้วให้ผู้อ่านเกิดความตระหนัก รับรู้ถึงความเป็นไปทางสังคม เนื้อหาค่อนข้างยาว มีประเด็นสำคัญหลายประเด็น จึงมีความยากมากขึ้น ส่วนกลอนสุภาพและกาพย์ยานีนั้นเป็นงานเขียนร้อยกรอง จึงมีลักษณะบังคับฉันทลักษณ์ มีการใช้อุปมาอุปไมย หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วย ผู้อ่านจึงต้องใช้ความรู้ทางภาษามาใช้ในการตีความ จึงทำให้สรุปความค่อนข้างยากกว่างานเขียนประเภทอื่น ๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรลำดับเนื้อหา จากง่ายไปยาก โดยเริ่มจากให้นักเรียนฝึกเขียนสรุปความจากนิทานก่อน จากนั้นจึงฝึกเขียนสรุปใจความงานเขียนประเภทอื่น ๆ เป็นเรียงลำดับต่อไปนี้คือ เรื่องสั้น ๆ บทความ ข่าว และบทร้อยกรอง

6. เทคนิค KWL เป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน ดังนั้น ครูจะต้องเตรียมตัวในการจัดกิจกรรมรวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจึงจะทำให้การจัดกิจกรรมเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL กับทักษะอื่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น ทักษะการเขียนสรุปใจความ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ ร่วมกับเทคนิคอื่น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิค KWL โดยใช้บทอ่านอื่น ๆ เช่น สารคดี และเพลง เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบพัฒนาการอ่านของนักเรียน โดยใช้เทคนิค KWL ร่วมกับสื่อ หรือวิธีการสอนอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กัญญา สิทธิสุขเศรษฐ์. (2548). “ผลการใช้กิจกรรมการตั้งคำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ค สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนนท์ พูลสวัสดิ์. (2554). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปากรบรรณาการ.
- เขาวดี คำเลิศลักษณ์. (2542). **การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4**. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์ ด้วยแบบฝึกเกมและเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตติมณฑน์ จันทโกศล. (2551). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). **การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ**. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงเยาว์ ประโมณะกั๋ง. (2546). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2537). **การอ่านและพิจารณาหนังสือ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกาศรี เข็นบุตร. (2542). **การอ่าน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออกเฉียง
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2526). **ทักษะความรู้ทางภาษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออกเฉียง
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรรณิ เสวตมาลย์. (2543). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ด้วยการสอนแบบ KWL Plus กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับ
 วิธีการสอนอ่านแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พินิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบัน
 ราชภัฏนครราชสีมา.
- ไพฑูย์ มูลดี. (2546). “การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
 ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2544). **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 464 460 วิธีวิจัยทาง
 พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รังษิมา สุริยารังสรรค์. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชณี ศรีไพวรรณ. (2520). **แบบฝึกทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน.คู่มือครู แนวความคิด
 ทักษะบางประการที่เกี่ยวกับคุณลักษณะการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา**.
 นครราชสีมา: สำนักงานศึกษาธิการ เขต 11, 2520. (อัดสำเนา).
- รัตนภรณ์ คล่องแคล่ว. (2548). “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร

- มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
 ลินจง จัทรวารทิพย์. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วนิดา กุลภัทร์แสงทอง. (2554). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการและ
 สร้างสรรค์ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). “การพัฒนาแผนการอ่านภาษาไทย เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร.
- วัฒนา วิชิตชาญ. (2546). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบเทคนิคการสร้างแผนที่
 ความคิด และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร**. นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
 ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548). **การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตร
 และวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วารุณี อุดมธาดา. (2537). “ผลของการสอนอ่านโดยการผสมผสานกิจกรรมการอ่าน KWL กับ
 การสอนโครงสร้างความเรียง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ภาษาไทย
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค**. นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและ
 การนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4 เชียงใหม่. เชียงใหม่: ภาควิชา
 มัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2545). **พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ:
 ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

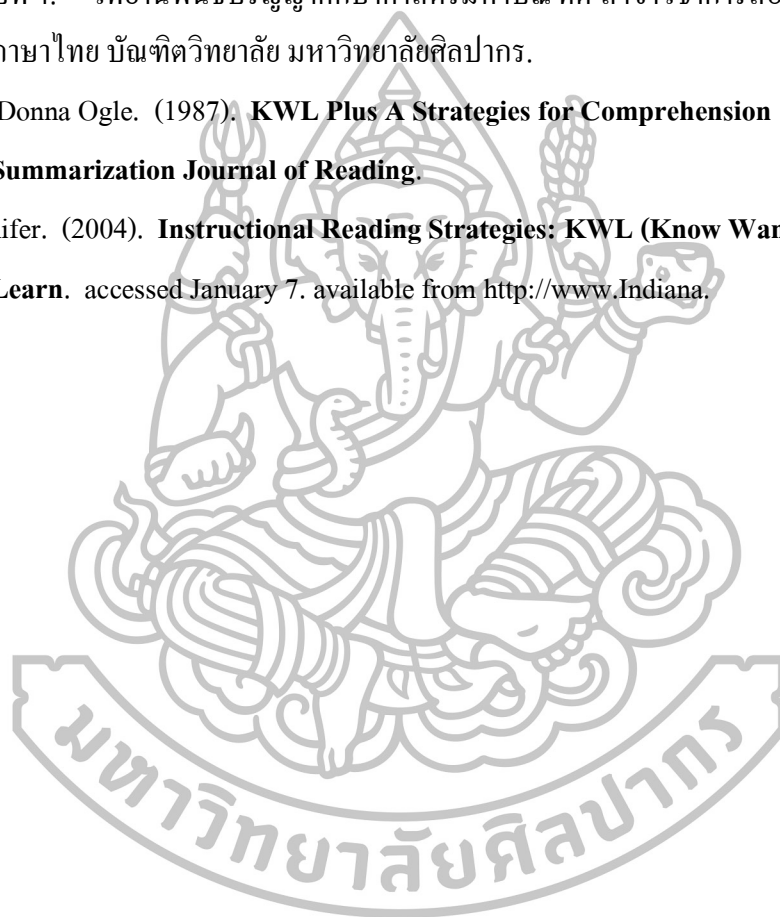
- ศศิกัญจน์ฐ์ เต็งเส. (2554). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศศิพรรณ เป็รื่องศิลป์. (2544). “การใช้รูปแบบ KWL พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกันท์ ปทุมสูติ. (2540). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2550). การสร้างแบบฝึกหัด. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ระเบียบกฎหมาย.
- สุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. (2544). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวรรณ ดวงสวัสดิ์. (2555). “การพัฒนาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจโลก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PIUS.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- _____. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาพยนตร์ 11 ด้วยแบบฝึกทักษะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม,

อภิรดี สาริกา. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Carr, E., and Donna Ogle. (1987). **KWL Plus A Strategies for Comprehension and
Summarization Journal of Reading.**

Conner, Jennifer. (2004). **Instructional Reading Strategies: KWL (Know Want to know
Learn.** accessed January 7. available from <http://www.Indiana>.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....

1. อาจารย์สุวิมล สพฤกษ์ศรี
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
 จบการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์สิริกมล หมดมลทิน
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
 จบการศึกษาศรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์พัชรินทร์ สุริยวงศ์
 อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 จบการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข
ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 8 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	0	+1	0.67
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 8 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.67
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	0	+1	0.67
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	0	+1	+1	0.67
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 8 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

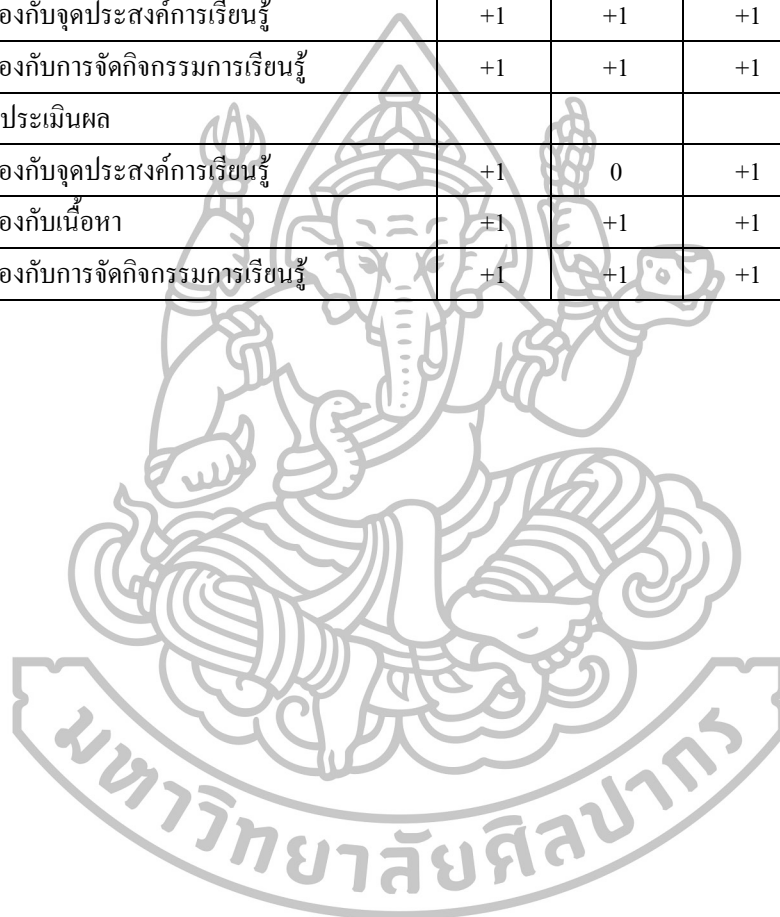
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	0	+1	+1	0.67
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.67
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67

ตารางที่ 8 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	0	+1	+1	0.67
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5				
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 8 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.67
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 9 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงร่างแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 ภาษาชัดเจนสื่อความหมายเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
2. ด้านเนื้อหา				
2.1 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00
2.2 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00
2.3 นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00
2.4 ภาพที่นำมามีความเหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	1.00
2.5 เป็นไปตามขั้นตอนของการเรียนรู้ (จากง่ายไปยาก)	+1	+1	+1	1.00
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	0	+1	0.67
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.3 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	0	+1	0.67
3.4 เร้าความสนใจของผู้เรียน	0	+1	+1	0.67
3.5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1.00
3.6 กระตุ้นผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยกระบวนการกลุ่ม	0	+1	+1	0.67
4. ด้านการใช้ภาษา				
4.1 ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	1.00
4.2 ใช้คำเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในการสื่อความหมาย	+1	+1	+1	1.00
4.3 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00
5. ด้านรูปเล่ม				
5.1 มีความสวยงาม	0	+1	+1	0.67
5.2 สะดวกในการนำไปใช้	+1	+1	+1	0.67
6. ด้านการประเมินผล				
6.1 ครอบคลุมเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.2 ประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL

ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	รายการพฤติกรรม	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
			1	2	3	
นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	ความรู้ความจำ	2	+1	+1	+1	1.00
		9	+1	+1	+1	1.00
		10	+1	+1	+1	1.00
		11	+1	+1	+1	1.00
		12	+1	+1	+1	1.00
		13	+1	+1	+1	1.00
		16	+1	0	+1	0.67
		24	+1	+1	+1	1.00
		38	-1	+1	+1	1.00
		นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	ความเข้าใจ	3	+1	+1
14	+1			+1	+1	1.00
25	+1			+1	+1	1.00
29	+1			0	+1	0.67
31	+1			+1	+1	1.00
33	+1			+1	+1	1.00
39	+1			+1	+1	1.00
43	+1			+1	+1	1.00
นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	การนำไปใช้	4	+1	+1	+1	1.00
		6	+1	+1	+1	1.00
		7	+1	+1	+1	1.00
		26	+1	+1	+1	1.00
		32	+1	+1	+1	1.00
		35	+1	0	+1	0.67
		36	+1	+1	+1	1.00
		40	+1	+1	+1	1.00
		44	+1	+1	+1	1.00
		4	+1	+1	+1	1.00
		5	+1	+1	+1	1.00
		15	0	+1	+1	0.67

ตารางที่ 10 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL (ต่อ)

ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	รายการพฤติกรรม	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
			1	2	3	
นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	การวิเคราะห์	19	0	+1	+1	0.67
		21	+1	+1	+1	1.00
		22	+1	0	+1	0.67
		23	+1	+1	+1	1.00
		28	+1	+1	+1	1.00
		30	+1	+1	+1	1.00
		24	+1	+1	+1	1.00
		42	+1	+1	+1	1.00
		45	+1	+1	+1	1.00
		1	0	+1	+1	0.67
		8	+1	+1	+1	1.00
		20	0	+1	+1	0.67
นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	การสังเคราะห์	32	+1	+1	+1	1.00
		37	+1	+1	+1	1.00
		41	+1	+1	+1	1.00
นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ	การประเมินค่า	17	0	+1	+1	0.67
		18	+1	+1	+1	1.00
		27	+1	0	+1	0.67

ตารางที่ 11 แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. บรรยากาศการเรียนรู้ขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
2. ครูเป็นกันเองกับนักเรียน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านและทำให้สรุปทบทวนได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00
6. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไปพร้อม ๆ กับการคิด	+1	+1	+1	1.00
7. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย	+1	+1	+1	1.00
8. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นระบบไม่ซับซ้อน	+1	+1	+1	1.00
9. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้	+1	+1	+1	1.00
10. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	1.00
11. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน	+1	0	+1	0.67
12. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00
13. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00
14. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00
15. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และได้แลกเปลี่ยนความรู้	+1	+1	+1	1.00
16. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 12 ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านจับใจความฉบับที่นำไปใช้จริง 20 ข้อ

ข้อที่	p	r	หมายเหตุ
1	0.53	0.67	นำไปใช้
2	0.62	0.47	นำไปใช้
3	0.70	0.53	นำไปใช้
4	0.80	0.47	นำไปใช้
5	0.65	0.20	นำไปใช้
6	0.62	0.47	นำไปใช้
7	0.70	0.47	นำไปใช้
8	0.48	0.47	นำไปใช้
9	0.62	0.53	นำไปใช้
10	0.62	0.47	นำไปใช้
11	0.30	0.33	นำไปใช้
12	0.65	0.53	นำไปใช้
13	0.25	0.33	นำไปใช้
14	0.48	0.33	นำไปใช้
15	0.35	0.47	นำไปใช้
16	0.48	0.60	นำไปใช้
17	0.67	0.47	นำไปใช้
18	0.70	0.53	นำไปใช้
19	0.55	0.27	นำไปใช้
20	0.58	0.20	นำไปใช้

ตารางที่ 13 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค
KWL ร่วมกับแบบฝึก

คนที่	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ค่าความ ต่าง (D)	คนที่	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ค่าความ ต่าง (D)
1	12	16	4	21	11	18	7
2	11	15	4	22	12	17	5
3	12	14	2	23	12	17	5
4	13	16	3	24	10	16	6
5	11	13	2	25	9	15	6
6	12	15	3	26	13	18	5
7	12	15	3	27	9	16	7
8	12	15	3	28	8	13	5
9	8	18	10	29	10	15	5
10	11	14	3	30	10	12	2
11	8	13	5	31	10	12	2
12	9	12	3	32	11	17	6
13	10	17	7	33	10	16	6
14	10	15	5	34	10	15	5
15	11	18	7	35	8	14	6
16	12	16	4	36	11	14	3
17	9	14	5	37	12	17	5
18	12	15	3	38	10	16	6
19	8	17	9	39	11	19	8
20	10	17	7	40	10	17	7

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนา
ความสามารถในการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนา
ความสามารถในการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้แบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน จำนวน 16 ข้อ
ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่าน
จับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก
2. คำถามทุกข้อจะไม่มีข้อผิดพลาดหรือถูก ขอให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นหรือสภาพ
ที่เป็นจริง เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง
3. การตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำ
เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยแบ่งระดับความคิดเห็น
ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้
 - 3 หมายถึง มาก
 - 2 หมายถึง ปานกลาง
 - 1 หมายถึง น้อย

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนา
ความสามารถในการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุลเลขที่.....ชั้น.....

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้			
1. บรรยากาศการเรียนรู้ขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน			
2. ครูเป็นกันเองกับนักเรียน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม			
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
5. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านและทำให้สรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง			
6. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไปพร้อม ๆ กับการคิด			
7. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย			
8. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นระบบไม่ซับซ้อน			
9. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้			
10. กิจกรรมเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก อย่างสร้างสรรค์			

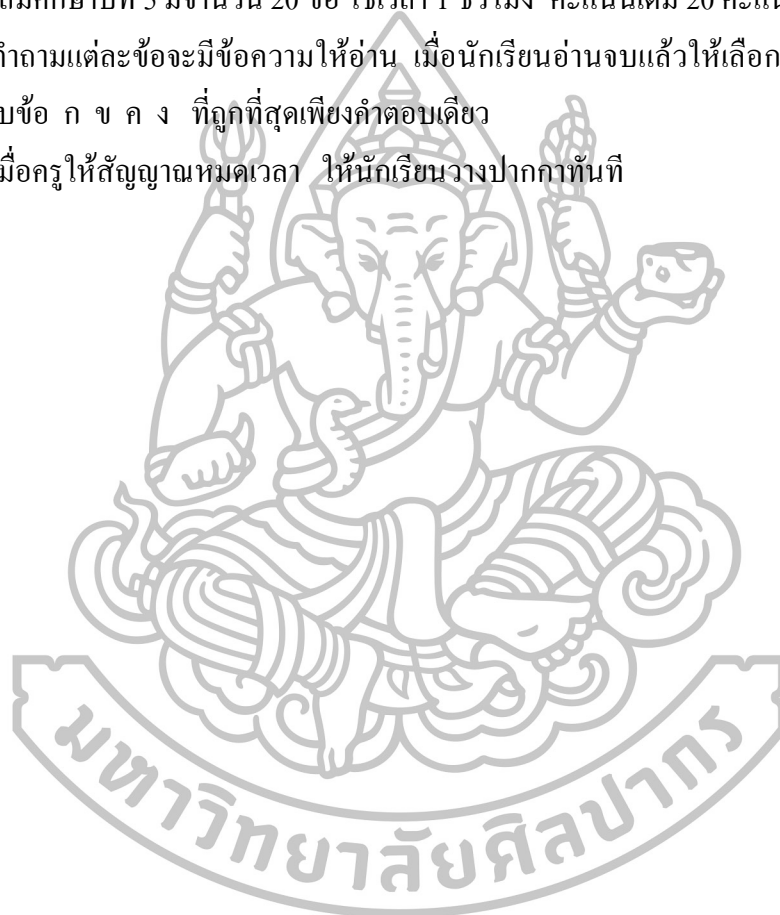

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

คำอธิบาย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความฉบับนี้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 20 คะแนน

คำถามแต่ละข้อจะมีข้อความให้อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้เลือกทำเครื่องหมาย กากบาท X ทับข้อ ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว
เมื่อครูให้สัญญาณหมดเวลา ให้นักเรียนวางปากกาทันที

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

ไก่อ้วผู้สองตัวอยู่ในเล้าเดียวกัน ในเล้านั้นมีไก่อ้วเมียอยู่หลายตัว แต่วิสัยของไก่อ้วผู้ มักไม่ยอมจะก้มหัวให้แก่กันมันจึงมักจะตีกันอยู่เสมอ เพราะสาเหตุที่จะแย่งเป็นพ่อเล้าครอบครองไก่อ้วเมียทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว วันหนึ่งไก่อ้วผู้ทั้งคู่ก็เกิดปะทะกัน อย่างหนักถึงขนาดแพ้ชนะ ไก่อ้วที่แพ้ต้องหนีไป หลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ในมุมมืด ไม่กล้าออกมาตีอีก ส่วนไก่อ้วที่ชนะนั้น ก็ลึงโลดใจว่าตนเองเป็นผู้ชนะถึงกับกระโดดขึ้นไปยืนเกาะอยู่บนเสารั้วเล้า แล้วตีปีกส่งเสียงดังลั่นบอกความเป็นผู้ชนะ นกอินทรีตัวหนึ่งบินผ่านมา เห็นเข้า ก็บินลงมาโฉบเอาไก่อ้วตัวนั้นด้วยกรงเล็บแหลมคมของมันขึ้นไปทันที แล้วพาไปจากที่นั่น ไก่อ้วที่แพ้เลยได้เป็นพ่อเล้าแทน

นิทานอีสป: กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

1. พฤติกรรมของไก่อ้วทั้งสองตัวเปรียบได้กับสำนวนในข้อใด

ก. หัวเราะทีหลังดังกว่า

ข. แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร

ค. เสือสองตัวอยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้

ง. คนโง่ยอมเป็นเหยื่อของคนฉลาด

2. ไก่อ้วที่ชนะต้องตกเป็นเหยื่อของนกอินทรีเพราะเหตุใด

ก. ทะนงตนในความเก่งของตนเอง

ข. หลงตัวเองคิดว่าตนมีดีว่าผู้อื่นอยู่เสมอ

ค. ประมาทโดยไม่ทันระวังภัยที่จะมาถึง

ง. เย่อหยิ่งและลุ่มหลงแห่งชัยชนะของตนเอง

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

นางแมวดัวหนึ่งเกิดไปรักชายหนุ่มรูปร่างงามอย่างถอนตัวไม่ขึ้น จึงอ่อนวอนเทพีอโฟรไดตีให้ชุบร่างของมันใหม่เป็นสาวสวย เทพีอโฟรไดตีเห็นใจในความรักของนางจึงตกลงทำตามคำขอ เมื่อชายหนุ่มผู้นั้นเห็นนางแมวแปลงโฉมก็ให้มีความพิศواسนางเป็นอย่างยิ่งนัก เขาพานางกลับบ้าน และขอให้นางเป็นภรรยา ขณะที่ทั้งคู่พักผ่อนอยู่ในห้องนอนเทพีอโฟรไดตีใคร่จะรู้ว่าสัญชาตญาณของนางแมวนั้นเปลี่ยนไปตามรูปร่างหรือไม่ จึงส่งหนูกออกมาล่อ เมื่อนางแมวแปลงโฉมเห็นหนูกก็ลืมนึกว่าตนเองอยู่ที่ใด กระโดดผลุงลงจากเตียงวิ่งไล่ตะครุบหนูกมากินทันที เทพีอโฟรไดตีขุ่นเคืองพระทัยยิ่งนักจึงเปลี่ยนให้นางกลับคืนสู่สภาพเดิม

สมศักดิ์

อัมพรวิสิทธิ์โสภา: 2551

นิทานอีสป : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง ได้ถูกต้อง

- 1) เทพีอโฟรไดตีเห็นใจในความรักของนางแมวจึงแปลงโฉมให้นางแมวเป็นมนุษย์
- 2) นางแมวหลงรักชายหนุ่มรูปงาม และอ่อนวอนต่อเทพีอโฟรไดตี
- 3) นางแมวลืมนึกตัวกระโดดวิ่งไล่ตะครุบหนูกมากินทำให้กลับคืนสู่ร่างตามเดิม
- 4) นางแมวกับชายหนุ่มใช้ชีวิตคู่กันฉันสามีภรรยา

ก. 1 2 3 4

ข. 2 1 3 4

ค. 2 1 4 3

ง. 1 3 2 4

อ่านเรื่องสั้น ๆ ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4-5

วันนี้เป็นวันที่ 5 ของการเดินทาง ที่คุณรู้เพราะแม่นับนิ้วมือให้คุณดูว่าวันที่ผ่านมานั้นเป็นบ้านตำบลอะไรบ้าง แต่คุณก็จำไม่ได้หรือกว่าเป็นที่แห่งไหน ขณะนี้เสียงเกวียนก็ออกแอด ๆ ไปเรื่อย ๆ ดวงตะวันสีหมากสุกก็กำลังต่ำลงเรื่อย ๆ เมื่อแม่บอกว่าอีกไม่นานก็ถึงริมฝั่งแม่น้ำชีแล้ว คุณดีใจมาก บอกยี่สุนกับบุญหลายว่า ที่นี่แหละเราจะได้เห็นแม่น้ำใหญ่กันแล้ว

คุณขยับไปนั่งใกล้ ๆ พ่อ พ่อยิ้มให้คุณอีก แต่คูสีหน้าของพ่อมีรอยเมื่อยล้ากว่าแม่ เพราะพ่อไม่ได้หลับนอนมากเท่าแม่บางคืนดึก ๆ คุณตื่นขึ้นก็เห็นพอนั่งไถ่ไว้อยู่หิ ๆ แต่พ่อก็ไม่เคยบ่นว่าเหนื่อยสักที

“ ลูกฟังเสียงอะไรซิ พ่อชี้มือไปข้างหน้าแล้วยิ้มอีก นั่นแหละคือ เสียงแม่น้ำไหล คุณจับไถ่พ่อยื่นขึ้นตะโกนไปดัง ๆ ว่า “เฮ้ย จันดี เราถึงแม่น้ำใหญ่แล้ว” จันดีตอบมาทันใดว่า “แม่นแล้ว ภูได้ยินเสียงน้ำไหลมาแล้วเน้อคุณเอ๊ย”

ลูกอีสาน : คำพูน บุญทวี

4. คุณรู้ได้อย่างไรว่าวันนี้เป็นวันที่ห้าของการเดินทาง
 - ก. พ่อบอกคุณขณะนั่งอยู่บนเกวียน
 - ข. คูปฏิบัติ
 - ค. ดูรอยขีดของถ่าน
 - ง. แม่นับนิ้วให้คุณดู
5. จากเรื่องนี้มีตัวละครปรากฏทั้งหมดกี่ตัว
 - ก. 6 คน
 - ข. 5 คน
 - ค. 4 คน
 - ง. 3 คน

อ่านเรื่องสั้น ๆ ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6-9

ตำบลทับมา

ตำบลทับมาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง ประวัติของคำว่าทับมาเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมานั้น มีอยู่หลายสำนวนแต่พอเก็บความมาประกอบกันได้เค้าเรื่องดังนี้ นับย้อนหลังไปเป็นเวลานานหลายร้อยปี ณ ที่แห่งหนึ่งเป็นทุ่งนามีถ้ำซึ่งเป็นที่พักอาศัยของม้าขาว ม้าตัวนี้จะออกไปหากินที่หนองน้ำแห่งหนึ่งมีชื่อว่า “หนองยางเอน” ปัจจุบันตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 2 ตำบลทับมา ถ้ำแห่งนี้มีเรื่องเล่ากันว่าภายในถ้ำจะมีถ้วยชามไว้ให้ชาวบ้านได้ยืมไปใช้ในงานต่าง ๆ แต่ไม่มีผู้ใดสามารถบอกได้ว่าใครเป็นผู้ชื้อหามาไว้ รู้เพียงว่าในถ้ำมีของใช้ให้ยืมมากมาย ต่อมาเมื่อพวกทุจรียืมไปแล้วไม่นำส่งคืน ถ้ำก็เลยปิด

ตั้งแต่นั้นมา ทั้งม้าและของที่เคยยืมไปใช้ก็หายไหมด บางครั้งมีคนได้ยินเสียงปีพาทย์บรรเลงดังมาจากในถ้ำอยู่บ้าง แต่ปัจจุบันเสียงดนตรีได้เงียบไปหมดแล้ว เมื่อทางราชการได้จัดตั้งตำบลขึ้น และให้ชื่อว่าตำบลถ้ำม้า ต่อมาเสียงเพี้ยนเป็นทับมา

ที่มา: หนังสือศูนย์วัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์และภูมิปัญญา

จังหวัดระยอง 2549: 27

6. จากเรื่องสั้น ตำบลทับมา นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร
 - ก. เป็นเรื่องสั้นที่สะท้อนสังคมในด้านวัฒนธรรม
 - ข. บอกประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับหนองยางเอน
 - ค. แต่เดิมมีชื่อว่าตำบลถ้ำม้า ภายหลังเรียกเพี้ยนเป็น ตำบลทับมา
 - ง. ตำบลทับมา อยู่ในจังหวัดระยอง ที่ผู้คนต่างเล่าขานสืบต่อกันมาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชื่อตำบล
7. ชาวบ้านมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับการปิดของปากถ้ำ
 - ก. เพราะชาวบ้านได้ยืมถ้วยชามเอาไปใช้มากมาย
 - ข. เพราะชาวบ้านบางกลุ่มพุดจาบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในถ้ำ
 - ค. เพราะมีชาวบ้านบางกลุ่มยืมของไปใช้แล้วไม่นำมาคืน ทำให้ของสูญหายมากมาย
 - ง. เพราะในถ้ำไม่มีข้าวของจะให้ชาวบ้านใช้หรือยืมอีก ถ้ำก็เลยปิด

8. คุณธรรมในข้อใดตรงกับเรื่องสั้นตำบลทับมามากที่สุด
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน
 - วัวหายล้อมคอก
 - จับปลาสองมือ
9. นักเรียนคิดว่าการทำงานของกลุ่มคนทุจริตส่งผลกระทบต่อชาวบ้านคนอื่น ๆ อย่างไรบ้าง
- ชาวบ้านทุกคนขาดความแตกแยกสามัคคีกัน
 - ชาวบ้านไม่สามารถดำเนินชีวิตและทำมาหากินได้ตามปกติ
 - ชาวบ้านไม่สามารถเดินผ่านถ้ำนั้นได้อีก
 - ชาวบ้านไม่สามารถนำถ้วยชามที่อยู่ในถ้ำนั้นออกมาใช้ได้อีกต่อไป

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10

โปรตีน

โปรตีนเป็นสารอาหารที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโต โดยเฉพาะในระยะตั้งครรภ์ ความต้องการของโปรตีนจะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ระยะการให้นมบุตรก็มีความต้องการโปรตีนด้วย ขณะเดียวกันเด็กที่อยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตจะมีความต้องการโปรตีนมากกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นอาหารที่มีโปรตีนสูงจึงเป็นอาหารที่ควรได้รับ

อาหารที่มีโปรตีนสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ นม ถั่วเหลือง เช่น เนื้อไก่ เนื้อเป็ด ปลาหู เนื้อวัวไม่ติดมัน จะมีโปรตีนประมาณ 20 ต่อ 100 กรัมของอาหาร ส่วนไข่ จะมีโปรตีนประมาณ 13 กรัม ต่อ 100 กรัมของอาหาร และถั่วเหลืองเป็นพืชที่มีโปรตีนสูงถึงร้อยละประมาณ 34 การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง โดยเฉพาะคนที่อยู่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว พบว่า ได้รับโปรตีนปริมาณสูงกว่าคนในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งคนส่วนใหญ่จะขาดอาหาร การได้รับโปรตีนสูง เกินไปจะไม่มีประโยชน์ ตรงกันข้ามจะเพิ่มความเสี่ยง เช่น อาจเป็นโรคอ้วน เนื่องจากอาหารที่มีโปรตีนสูงมักจะเป็นเนื้อสัตว์ติดมัน ถ้าเป็นเด็กหรือทารก ร่างกายไม่สามารถที่จะปรับตัวกับปริมาณ โปรตีนสูง ๆ ที่กินเข้าไป

การกินอาหารที่มีโปรตีนสูง จะทำให้กินอาหารอื่น ได้น้อยลง โอกาสที่จะทำให้เกิดการขาด สารอาหารชนิดอื่นเป็นไปได้สูง และการกินอาหารที่มีโปรตีนสูง ทำให้ร่างกายต้องกินแคลเซียมสูงด้วย เพราะทำให้ร่างกายเพิ่มการกำจัดแคลเซียมออกจากร่างกาย ดังนั้น การกินอาหารจึงควรมีโปรตีนในปริมาณที่เหมาะสม

ที่มา: ขวัญเรือน ปักข์แรก เดือนสิงหาคม 2546

10. เราสามารถสรุปใจความของบทความข้างต้นได้อย่างไร

- ก. การกินอาหารที่มีโปรตีนสูงทำให้อิ่มเร็วขึ้น
- ข. ควรกินอาหารที่มีโปรตีนในปริมาณพอเหมาะ
- ค. โปรตีนเป็นสารอาหารที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโต
- ง. อาหารที่มีโปรตีนสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ นม ถั่วเมล็ดแห้ง

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11-12

ผูกขวัญ

การรับขวัญหรือผูกขวัญที่ยังพอมิผู้ปฏิบัติกันอยู่บ้างนั้น คิดว่า เป็นกิจกรรมแบบฉบับที่น่าสนใจ และน่านิยม ควรแก่การปรับปรุงมาใช้ใหม่ให้กว้างขวางเหมาะสมกับกาลสมัย เพราะเป็น กิจกรรมที่ให้คุณค่าแก่ชีวิตเสริมสุขภาพจิตอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะเสริมสุขภาพจิตและเสริมพัฒนาการของเด็ก ๆ ผู้ใหญ่ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูกหลาน นับแต่เกิดจนสิ้นวัยเรียนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิต โอกาสที่เด็กจะมีปัญหาสุขภาพจิตจะน้อยเมื่อโตขึ้น การผูกขวัญทารกเมื่อแรกเกิดจะจดเวลาตกฟาก วัน เดือน ปีเกิดของทารกไว้ คำว่า ขวัญ ตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สิ่งหนึ่งที่ไม่มีความกังวล (Unmatter) แต่ประจำวันอยู่ในตัวคนทุกคน ถ้าขวัญอยู่กับตัวจะมีความสุข ไม่เป็นทุกข์ ไม่เจ็บไข้ ผู้ใหญ่รับขวัญ หรือทำขวัญให้เด็กเมื่อใดบ้าง เมื่อแรกเกิดได้ 3 วัน เมื่อเกิดได้ครบเดือน เมื่อโกนจุก จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่ให้ความสำคัญแก่เด็กมาก โดยพ่อประกาศตนยอมรับต่อหน้าผู้คน ณ ที่นั้นว่า เขารับทารกเป็นลูกต้องรับผิดชอบเลี้ยงดู เมื่อทารกมีชีวิตได้ 3 วัน พ่อแม่ทำขวัญอีกครั้ง เรียกว่า รับขวัญวัน ซึ่งมีพิธีซับซ้อนขึ้น ด้วยการบอกเจ้าหน้าที่จัดเครื่องบูชาและเครื่องสังวณ ผูกข้อมือด้วยสายสิญจน์ และเมื่อทารกอายุ 1 เดือนจะทำขวัญเดือน โดยโกนผมไฟและไว้จุก แกละ หรือโก๊ะ ญาติมิตรมาแสดงความยินดี มีพิธีพุทธเมื่อเจริญวัยขึ้น จะชุกชนตามประสาเด็ก เด็กอาจพบสิ่งใดที่ตกใจกลัว เกิดอาการขวัญหนี หรือขวัญหาย ผู้ใหญ่ก็จะปลอบขวัญเป็นคราว ๆ ไป หรือเป็นไข่แล้วเกรงไข่จะกลับ จึงทำพิธีผูกขวัญประกันไว้ ส่วนในพิธีโกนจุกซึ่งเป็นพิธีใหญ่ทั้งพุทธ และพราหมณ์ เด็กจะได้รับการผูกขวัญอีกด้วย อันเป็นการรับขวัญครั้งสุดท้ายในช่วงวัยเด็ก ก่อนจะเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ต่อไป

การรับขวัญในโอกาสต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดช่วงวัยเด็ก เห็นว่า น่าจะเป็นการเสริมพัฒนาการและเสริมสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างดี แสดงให้เห็นความเข้าใจชีวิตจิตใจเด็ก เรา ไม่หวังให้ผู้ใหญ่ในปัจจุบันรับขวัญเด็กดังตัวอย่างที่ยกมานี้ทุกประการ เพียงให้ประยุกต์ภูมิปัญญา ผู้ใหญ่สมัยก่อนตามสมควรเท่านั้น

ที่มา: จิตวิทยา กอง
สุขภาพจิต กรมการแพทย์

11. ข้อเท็จจริงของบทความนี้คือข้อใด
- การรับขวัญเด็กในโอกาสต่าง ๆ เห็นว่า น่าจะเป็นการเสริมพัฒนาการและเสริมสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างดี
 - เราไม่หวังให้ผู้ใหญ่ในปัจจุบันนี้รับขวัญเด็กดังกล่าวมาทุกประการ เพียงให้ประยูคต์ใช้ตามสมควรเท่านั้น
 - ในพิธีโกนจุกซึ่งเป็นพิธีใหญ่ทั้งพุทธและพราหมณ์ เด็กได้รับการผูกขวัญอีก อันเป็นการรับขวัญครั้งสุดท้ายในช่วงวัยเด็ก
 - การรับขวัญหรือผูกขวัญทำให้มองเห็นว่า ผู้ใหญ่ไทยแต่โบราณนั้นให้ ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูกหลานอย่างผสมผสานลึกซึ้งตลอดช่วงวัยเด็ก
12. ทารกที่มีอายุ 3 วัน พ่อแม่จะทำขวัญเรียกว่าอะไร
- การทำขวัญวัน
 - รับขวัญวัน
 - รับขวัญไฟ
 - รับขวัญลูก

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13-14

ประเพณีการไหว้ครู

ประเพณีการไหว้ครูถือเป็นเอกลักษณ์ทางประเพณีอันดีงามของชาวไทย ที่ศิษย์ให้ความเคารพเทิดทูนคุณครูบาอาจารย์ ผู้ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ให้กับศิษย์ ด้วยความรัก ความเมตตา และปรารถนาดี ครูจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ มีคุณค่าต่อประเทศชาติ เพราะในอดีตกาล หนังสือหรือสื่อการเรียนการสอน ยังไม่มีแพร่หลาย ดังนั้นความรู้จากแหล่งเดียวที่ศิษย์จะได้รับคือความรู้จากบุคคลผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญซึ่งเราเรียกว่า “ครู” ถึงแม้กาลเวลาจะผ่านไปจวบจนปัจจุบัน เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น หนังสือหรือสื่อการเรียนการสอนมีแพร่หลายแล้วก็ตาม คนไทยยังคงให้ความสำคัญกับครูอยู่จนถึงปัจจุบันด้วยเหตุผลที่ว่า ความรู้ที่ถ่ายทอดจากบุคคล เป็นความรู้ที่เป็นทักษะเฉพาะ เป็นเทคนิคพิเศษที่เกิดจากการสั่งสมความรู้ ประสบการณ์และการปฏิบัติจนเชี่ยวชาญ ที่ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยตัวหนังสือหรือสื่อใด ๆ ได้ และที่สำคัญคนไทยยังคงให้ความสำคัญกับครู จนเปรียบครูเป็นเสมือนแม่คนที่ 2 ของศิษย์ เพราะศิษย์ที่ประสบความสำเร็จได้ ด้วยเพราะมีแม่เป็นผู้ให้กำเนิด มีครูเป็นผู้ให้ความรู้ ความคิด สติปัญญาชี้ทางสว่างให้กับชีวิตนั่นเอง พิธีไหว้ครูเป็นประเพณีที่ดีงาม ซึ่งทุกโรงเรียนจะจัดให้มีพิธีไหว้ครูขึ้นในทุกต้นปีการศึกษา เพื่อให้บรรดาลูกศิษย์ได้กราบไหว้ ระลึกถึงพระคุณครูบาอาจารย์ และเพื่อเป็นการปลุกจิตสำนึกให้รู้ว่าภาระที่เราจะเป็นคนดีมีวิชาชีพเลี้ยงตัวได้ในอนาคตนั้นก็ด้วยพระคุณของครูบาอาจารย์ทั้งสิ้น ประเพณีการไหว้ครูจึงยังคงสืบทอดต่อมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ที่มา : เจตญา กิจเกิด

13. บุคคลใดมีพฤติกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับคุณธรรมในข้อ 26 มากที่สุด
- ก. กู้ยืมเงินไปไหว้ครูทุกวัน
 - ข. กิ่งอาสาช่วยคุณครูหิวของ
 - ค. ก้านไหว้คุณครูก่อนเข้าเรียนทุกวัน
 - ง. ก้อยอาสาเพื่อนในห้องทำพานไหว้ครูทุกปี
14. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพิธีไหว้ครู
- ก. พิธีไหว้ครูเป็นประเพณีที่ดีงาม
 - ข. ทุกโรงเรียนจัดให้มีพิธีไหว้ครูในต้นปีการศึกษา
 - ค. พิธีไหว้ครูเป็นการระลึกถึงพระคุณของครู อาจารย์
 - ง. พิธีไหว้ครูเป็นการปลุกจิตสำนึกให้รู้ว่าเราเป็นคนดี มีวิชาชีพเลี้ยงตัวเอง เพราะการสั่งสอนของครูอาจารย์

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15

“ดีที่ออกซ์ด้วยน้ำ คืนความสดใสให้ ผิวสวย”

สร้างชีวิต ชีวาให้กับร่างกายและอารมณ์ด้วยการ “ดีที่ออกซ์” หรือการล้างพิษออกจากร่างกาย เพื่อป้องกันการเสื่อมก่อนวัยง่าย ๆ ด้วยการดื่มน้ำโดย “มินเนเร่” ได้เผยเคล็ดลับด้วยการ “เคลดี-ดีที่ออกซ์ ด้วยน้ำแร่ธรรมชาติ” เพื่อเตรียมผิวให้สวยสดใส จากภายในสู่ภายนอก

นพ.กฤษดา ศิรามพุช ผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์อายุรเวชกรรมนานาชาติบอกว่าอยากผิวสวยแลดูสุขภาพดี สามารถทำได้ด้วยดีที่ออกซ์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องไปสวนล้างลำไส้หรือใช้เครื่องมือราคาแพง ด้วยการดื่มน้ำแร่ธรรมชาติ 100 % เพราะแร่ธาตุจากน้ำแร่ที่ดื่มเข้าไปจะช่วยลดการสะสมสารพิษและสร้างสมดุลใหม่ ให้กับร่างกาย เนื่องจากในน้ำแร่จะมีส่วนผสมของแร่ธาตุหลัก ๆ อยู่ 5 ชนิด คือ แคลเซียม โซเดียม แมกนีเซียม โพแทสเซียม และกำมะถัน

ด้าน ธิดารัตน์ วิเศษจินดาวัฒน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการบริษัท เนสเล่ (ไทย) จำกัดแนะนำเคล็ดลับด้วยว่า ตอนเช้าหลังตื่นนอนให้ดื่มน้ำแร่ธรรมชาติ 100 % จะช่วยล้างพิษในร่างกาย คืนความสดใส เปล่งปลั่งสู่ผิวพรรณ และช่วยให้การขับถ่ายเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ส่วนในขณะทำงานพยายามดื่มน้ำแร่เป็นประจำ จะช่วยให้หุ่นดีตาสดใส ผิวพรรณชุ่มชื้นเปล่งปลั่ง หากเครียด ลองหยุดพัก แล้วหายใจเข้าออกลึก ๆ และดื่มน้ำแร่ธรรมชาติระหว่างวัน จะช่วยให้ความเหนื่อยล้าลดลง “นอกจากนี้ น้ำแร่ธรรมชาติยังช่วยฟิตแอนด์เฟิร์ม ให้ดื่มน้ำแร่ธรรมชาติสักแก้ว ก่อนทานอาหาร จะช่วยลดความรู้สึกลอยอยากอาหารลงและแร่ธาตุในน้ำแร่ยังช่วยกระตุ้น ให้ระบบการเผาผลาญไขมันทำงานได้ดีขึ้น พอถึงช่วงเวลานอน หากตื่นมากลางดึก ดื่มน้ำแร่สักแก้วเพื่อช่วยลดอาการคอแห้ง พร้อมเติมแร่ธาตุให้ร่างกายด้วย” เพียงเท่านั้นจะได้ ผิวผ่องใสแล้ว

ที่มา: มติชน, 28 พฤศจิกายน 2554

15. ข้อใดไม่ใช่ข้อเท็จจริงตามเนื้อหาข่าว

- ก. ตอนเช้าหลังตื่นนอนให้ดื่มน้ำแร่ธรรมชาติ ๑๐๐ % จะช่วยล้างพิษในร่างกาย
- ข. ขณะทำงานพยายามดื่มน้ำแร่เป็นประจำ จะช่วยให้การขับถ่ายดีขึ้น
- ค. ดื่มน้ำแร่ธรรมชาติระหว่างวัน จะช่วยให้ความเหนียวล้าลดลง
- ง. ดื่มน้ำแร่ธรรมชาติก่อนทานอาหาร จะช่วยลดความรู้สึกอยากอาหาร

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 16

สธ.เตือน ปชช.พื้นที่น้ำท่วม ระวังโรคลีหนู และวิธีหากเลี้ยงไม่ได้

กระทรวงสาธารณสุข แนะนำ ปชช. เติมน้ำท่วมขัง ระวังเชื้อโรคลีหนู โดยเฉพาะผู้มีแผลบริเวณเท้า-ขา ควรสวมรองเท้าบูตยางหรือถุงพลาสติก เนื่องจากเชื้อโรคนี้นี้สามารถไชเข้าแผลหรือไชผิวหนังที่แช่น้ำเป็นเวลานาน

เมื่อวันที่ 6 ก.ย. 58 นายแพทย์โสภณ เมฆธน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เผยถึง การเฝ้าระวังโรคลีหนู ว่า ในช่วงหลังน้ำท่วม ประชาชนอาจป่วยเป็นโรคลีหนูหรือโรคเลปโตสไปโรซิส (Leptospirosis) ซึ่งเชื้อจะปนเปื้อนอยู่ตามแอ่งน้ำ พื้นดินเป็นดินโคลนชื้นแฉะ สามารถไชเข้าทางบาดแผล หรือตามรอยถลอก รวมทั้งผิวหนังที่แช่น้ำเป็นเวลานานขณะนี้ได้สั่งการให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ประชาชนในการดูแลป้องกันโรคและในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขัง พร้อมเฝ้าระวังโรคเป็นเวลา 15 วัน และกำชับให้โรงพยาบาลทุกแห่ง ซักประวัติการลุยน้ำ ช้ำโคลนผู้ป่วยที่มีไข้สูง ปวดศีรษะ ปวดเมื่อย ทุกราย เนื่องจากโรคนี้นิยมปฏิบัติรักษาหาย ด้านนายแพทย์โอภาส การย์กวินพงศ์ รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า การป้องกันโรคลีหนู ขอให้ประชาชนหลีกเลี่ยงการเดินลุยน้ำท่วมขัง หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรสวมรองเท้า เช่น รองเท้าบูตยาง หรือสวมถุงมือหนา เพื่อป้องกันการเกิดบาดแผลจากของมีคมบาดหรือทิ่มแทง ขณะเดินขำน้ำ ช้ำโคลน หรือระหว่างทำความสะอาดบ้าน หากมีบาดแผลที่เท้าหรือบริเวณขา ให้ใช้ถุงพลาสติกหรือวัสดุที่กันน้ำได้ หุ้มตรงส่วนนั้นเพื่อป้องกันน้ำเปื้อกแผล ทั้งนี้ การใช้พลาสติกปิดแผลไม่สามารถกันน้ำได้ 100 เปอร์เซ็นต์ หากปิดพลาสติกควรรีบล้างแผลให้สะอาดและเปลี่ยนพลาสติก ซึ่ใหม่ปิดแทนทันที

สำหรับสถานการณ์โรคลีหนูพบได้ตลอดปีในปีนี้มีรายงานใน 63 จังหวัด รวมผู้ป่วยสะสม 1,259 คน เสียชีวิต 24 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ และเป็นเกษตรกร พบผู้ป่วยมากในช่วงฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมาและพบได้ในกรณีที่พื้นที่ที่มีน้ำท่วมขังในเมืองที่อาจมีเชื้อโรคนี้อยู่อาการของโรคนี้นี้จะเริ่มจากมีไข้สูง ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ ปวดท้อง ตาแดง

อย่างไรก็ตาม หากประชาชนมีอาการที่กล่าวมา ขอให้รีบถึงโรคนี้นี้และรีบพบแพทย์ และที่สำคัญขอให้แจ้งประวัติการเดินลุยน้ำให้แพทย์ทราบด้วย เพื่อการรักษาได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว เพราะหากรักษาล่าช้า อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน ไตวาย ตับวาย เลือดออกในปอด ทำให้เสียชีวิตได้ หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและรับคำปรึกษา สามารถติดต่อได้ที่สายด่วนกรมควบคุมโรค 1422.

ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 6 ตุลาคม 2558

16. นักเรียนมีวิธีการดูแลสุขภาพให้ปลอดภัยจากโรคไข้หวัดใหญ่ได้ ยกเว้นข้อใด
- ไม่เดินลุยน้ำขังในขณะที่เท้ามีบาดแผล
 - สวมใส่รองเท้าบู๊ตยางหรือถุงพลาสติก
 - เมื่อพบว่าตนเองติดเชื้อโรคไข้หวัดใหญ่รีบไปซื้อยามาทานเอง
 - ควรดูแลความสะอาดมือและเท้าหลังจากเปียกน้ำ

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 17

ยังเป็นเด็กเล็กอยู่พึงรู้ว่า	เงินมีค่าเวลาใช้ให้ถนอม
ยามมีน้อยใช้น้อยค่อยเก็บออม	ป่วยไข้ซ่อมมียารักษาตน

17. ผู้กล่าวบทร้อยกรองข้างต้นต้องการให้เด็กปฏิบัติอย่างไร
- ให้รู้จักรักษาเงิน
 - ให้รู้จักการมัธยัสถ์
 - ให้รู้จักค่าของเงิน
 - ให้รู้จักการหาเงิน

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 18

ความมีน้ำใจไมตรีอารีเอื้อ	นั้นช่วยเหลือให้มีมิตรสหาย
กิริยาพาทีไม่หยาบคาย	คนทั้งหลายชอบคิดสนิทใจ
อันเถาวัลย์นั้นเป็นเช่นไม้อ่อน	แต่ใช้มัดไม้ท่อนทั้งหลายได้
ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนไซ้	ย่อมผูกใจคนได้ไม่ผิดกัน

18. นักเรียนคิดว่าบทร้อยกรองข้างต้นกล่าวถึงคุณธรรมในข้อใดเป็นสำคัญ
- ความมีน้ำใจและความรัก
 - ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความสุภาพอ่อนโยน
 - ความเมตตากรุณาและความอ่อนน้อมถ่อมตน
 - ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความเป็นระเบียบเรียบร้อย

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 19

“น้ำเอียน้ำท่วมทุ่ง เหมือนพุดมากปากพล้ำไปตามเพลง พุดสิ่งใดมุ่งให้ได้ประโยชน์ พุดแต่น้อยมีหลักมักชนะ	เขาวามีผักบึงเพียงโหรงเหรง ฟังครั้นเครงแต่ไม่ได้สาระ ไม่ให้โทษถูกกาลเทศะ ดีกว่าประการมโวกุญโตเอย”
--	--

19. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดของข้อความข้างต้น

- ก. อย่าพุดมาก
- ข. ให้พุดเพราะ ๆ
- ค. อย่าพุดในเรื่องไร้สาระ
- ง. ให้พุดในเรื่องที่เป็นประโยชน์

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20

ความขยันหมั่นเพียรเวียนแก้ไข อุปสรรคอย่างใดไม่สำคัญ ไม่มีหวังพึ่งใครให้เขาหาม พระพุทธรองค์ทรงสอนซึ่งตนพึ่งตน	นำสำเร็จตั้งใจที่หมายมั่น ต้องฝ่าฟันด้วยใจไร้กังวล พยายามต่อสู้สู้อุตสาห จงอดทนไม่ท้อแท้ดีแน่เอย
---	---

20. คนเราจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคนานาไปได้เพราะสิ่งใด

- ก. ความไม่กังวล
- ข. ความไม่ท้อแท้
- ค. ความขยันหมั่นเพียร
- ง. ความมุ่งมั่น

**แบบฝึกการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค KWL**

**นางสาวจินดารัตน์ ฉัตรสอน
ตำแหน่งครูผู้สอน**

**โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2**

คำนำ

แบบฝึกทักษะอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่มนี้เป็นนวัตกรรมที่จัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งในการจัดกระบวนการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการอ่านจับใจความ ดังนั้น ครูจึงจัดทำแบบฝึกทักษะอ่านจับใจความเล่มนี้ เพื่อส่งเสริมและแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบได้

จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยมานาน จึงทราบและตระหนักถึงปัญหาในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำซ้อน ข้าพเจ้าจึงได้จัดทำแบบฝึกเรื่องการอ่านจับใจความขึ้นในลักษณะของแบบฝึกทักษะ เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งในแบบฝึกทักษะเล่มนี้ จะประกอบไปด้วย กิจกรรมฝึกทักษะ การอ่าน จำนวน 5 แบบฝึก

ข้าพเจ้าหวังว่าอย่างยิ่ง แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับครู อาจารย์ นักเรียน และผู้ที่สนใจทุกท่านเป็นอย่างดี

จินดารัตน์ ภัทรสอน

กรอบความรู้เกี่ยวกับ แบบฝึกการอ่านจับใจความ

การอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่ง และจำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้ ช่วยพัฒนาชีวิต เกิดความเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาการคิดและส่งเสริมระดับสติปัญญา การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน

แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความตามกระบวนการอ่านด้วยเทคนิค KWL อันเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาความสามารถให้นักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาที่อ่านของหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ดียิ่งขึ้น

ซึ่งเนื้อหาในแบบฝึกชุดนี้ ประกอบด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ จำนวน 5 ชุด ดังต่อไปนี้

1. ชุดที่ 1 การอ่านจับใจความนิทาน
2. ชุดที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ๆ
3. ชุดที่ 3 การอ่านจับใจความบทความ
4. ชุดที่ 4 การอ่านจับใจความข่าว
5. ชุดที่ 5 การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง

ในการจัดทำแบบฝึกอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ในครั้งนี้ ผู้จัดทำได้ลำดับขั้นตอนการฝึกโดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก เพื่อเป็นการเร้าความสนใจ ให้มีความสุขสนุกสนาน และกระตุ้นกระบวนการคิด สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ยังเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านด้วย

แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ในแต่ละชุดประกอบด้วยหัวข้อเรื่องสำหรับฝึกอ่านจับใจความ ชุดละ 1 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีกิจกรรมสำหรับฝึกอ่านจับใจความตามเทคนิค KWL อย่างละ 5 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 นักเรียนอ่านข้อความที่มีภาพประกอบแล้วเขียนตอบสิ่งที่นักเรียนทราบ
กิจกรรมที่ 2 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับภาพที่ปรากฏ และเขียนอธิบายเหตุผล
กิจกรรมที่ 3 นักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน พร้อมทั้งระบุสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความนั้น ซึ่งเป็นกิจกรรมขั้น K (what we Know)

กิจกรรมที่ 4 นักเรียนระบุสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จากเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเป็นกิจกรรมขั้น W (what we Want to know)

กิจกรรมที่ 5 นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านเป็นกิจกรรม
ขั้น L (What we have Learned)

กิจกรรมที่ 6 นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความท้าย
แบบฝึก โดยตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และเขียนสรุปใจความของเรื่องที่อ่าน

เพื่อให้การฝึกปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อยนักเรียนควรอ่านคำชี้แจงในการใช้
แบบฝึกให้เข้าใจอย่างละเอียด

คำชี้แจงสำหรับครู

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้แบบฝึกทักษะอ่านจับใจความ ครูควรปฏิบัติ
ก่อนการดำเนินการสอนดังนี้

1. ครูควรศึกษาการทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด
2. ครูทดลองปฏิบัติกิจกรรมทั้งหมดตามแผนการจัดการเรียนรู้
3. ครูควรเตรียมแบบฝึกไว้ล่วงหน้าก่อนสอนทุกครั้ง เพื่อสะดวกในการใช้สอน

ขณะที่ดำเนินการสอน

1. อธิบายให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของแบบฝึกในแต่ละครั้ง เพื่อให้
นักเรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากแบบฝึก

2. ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทุกคนทราบ
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
4. ครูคอยควบคุมการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและให้คำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ

5. การสรุปบทเรียน ให้นักเรียนทุกคนร่วมกันสรุป
6. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้เสร็จลง ครูควรตรวจแบบฝึก

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

วิธีการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL มีดังนี้

1. นำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาใช้ในการทำแบบฝึกแต่ละชุด

2. หมั่นฝึกฝนให้สม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นตอนการทำแบบฝึก

1. อ่านคำชี้แจงที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกแต่ละชุดว่าให้ทำอะไร

2. ศึกษาทำความเข้าใจจุดประสงค์การจัดทำแบบฝึก และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ

3. ศึกษากรอบความรู้ให้เข้าใจก่อนฝึกปฏิบัติกิจกรรม

4. ดำเนินการทำกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ทั้ง 5 กิจกรรมตามลำดับก่อนหลัง

5. ทำแบบทดสอบท้ายเรื่อง

6. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบของแบบทดสอบท้ายเรื่อง เพื่อวัดความรู้ความสามารถการอ่านจับใจความ

วัตถุประสงค์ของการทำแบบฝึก

วัตถุประสงค์ของการทำแบบฝึก มีดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและฝึกทักษะการอ่านจับใจความให้กับนักเรียน
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านจับใจความ ไปประยุกต์ใช้ใน

ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้ นักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
3. เพื่อให้ นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวัน

แบบฝึกชุดที่ 1

แบบฝึกอ่านจับใจความนิทาน

มหาวิทยาลัยศิลป
จัดทำโดย

นางสาวจินดารัตน์ ฉัตรสอน

ตำแหน่งครูผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ข้อความที่ศึกษา	รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับข้อความ
<p>ทรัพย์สมบัติ</p> 	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

น้อง ๆ รู้อะไรบ้างครับ เกี่ยวกับข้อความที่พี่กำหนดให้ทั้ง 3 ข้อความ ไม่ยากใช่ไหมล่ะ.... โดยน้อง ๆ ต้องเขียนอธิบายให้มากที่สุด เพื่อทดสอบความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านต่อไปนี่

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับภาพที่ปรากฏต่อไปนี้

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับภาพข้างต้น

.....

.....

2. ถ้านักเรียนเป็นบุคคลที่ปรากฏในภาพแสดงว่านักเรียนเป็นคนอย่างไร

.....

.....

3. ถ้ามีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับครอบครัวเรา นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

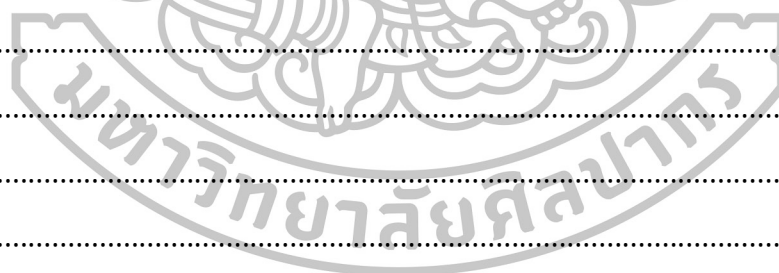
.....

นักเรียนจะตั้งชื่อภาพนี้ว่าอย่างไร เพราะอะไร

ชื่อภาพ.....

เพราะ.....

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่องชายชรา กับลิงเหล็กต่อไปนี้ แล้วค้นหาคำตอบ
ในสิ่งที่นักเรียนตั้งคำถามไว้เกี่ยวกับนิทาน เรื่อง ชายชรา กับลิงเหล็ก
พร้อมกับตั้งคำถามเพื่อเติมหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหานิทานแล้ว

ชายชรา กับลิงเหล็ก

กาลครั้งหนึ่ง ยังมีคุณลุงอยู่คนหนึ่ง ในช่วงวัยหนุ่มของคุณลุงคนนี้นั้นเค้าได้เป็นถึงหัวหน้าคนงาน
อยู่ในเหมืองทองคำมีรายได้ดีมาก แต่คุณลุงคนนี้ไม่เคยเลยที่จะเก็บเงินเก็บทองมีเท่าไรก็ใช้หมด เนื่องจาก
คุณลุงคนนี้เป็นคนจิตใจดีใครมาหิวยืมก็ให้และยัง เลี้ยงเพื่อนฝูงตลอด คุณลุงมีเพื่อนอยู่เยอะมาก
จวบจนกระทั่งคุณลุงคนนี้ก็เกษียณอายุ และปรากฏว่าไม่มีเงินเหลือเลยจากการทำงานอันยาวนาน คุณลุง
มีลูกอยู่ 5 คน เมื่อคุณลุงไม่มีเงินก็จำเป็นต้องไปอาศัยบ้านลูกๆ ทั้ง 5 คน วันจันทร์ ก็ไปอยู่บ้านลูกสาว
ก็ถูกลูกเขยพูดจากระทบกระเทียบ เช่น “ทำไมคุณพ่อถึงไม่ไปบ้านลูกคนอื่นบ้างนะ ผมจะทำอะไรก็อึดอัด
จริง ๆ” วันอังคาร ก็ไปอยู่บ้านลูกชาย ก็ถูกหลาน และลูกสะใภ้กระทบกระเทียบ เช่น “รำคาญคุณปู่จังเลย
กับข้าวที่หนูชอบคุณปู่ก็ทานเสียหมดเลย ทำไมคุณปู่ไม่ไปบ้านคนอื่นบ้าง” เป็นเช่นนี้ตลอด คุณลุง
ก็เปลี่ยนไปอยู่บ้านลูกคนนั้นทีคนนี้ก็ ก็ถูกลูกบ้าง ลูกเขยบ้าง ลูกสะใภ้บ้าง หลานบ้างพูดจาถากถางอยู่
ตลอดเวลา แต่คุณลุงก็ต้องทน เพราะคุณลุงไม่มีเงินเก็บแม้แต่บาทเดียว อยู่มาวันหนึ่ง คุณลุงตัดสินใจเรียก
ลูก ๆ ทุกคนมาแล้วบอกว่า “พ่อจะไม่อยู่สัก 2 ปีนะลูก เพราะเพื่อนพ่อที่เป็นเจ้าของเหมืองทองคำมาขอเรื่อง
ให้พ่อไปช่วยงานที่เหมืองทองคำของมัน พ่อจำใจต้องไปช่วยเขาจริง ๆ” ลูก ๆ ได้ฟังดังนั้นก็ดีใจกัน
ยกใหญ่ ต่างสนับสนุนให้คุณลุงท่านนี้ไปให้พ้นๆ จะได้ไม่เป็นภาระอีกต่อไป เมื่อครบกำหนด 2 ปี
คุณลุงท่านนี้ก็กลับมาพร้อมกับลิงเหล็กใบใหญ่ 1 ใบ ไปไหนแกก็ลากไปด้วย ลูกๆ ก็พากันแปลกใจและ
ถามว่า “ลิงอะไรนี่พ่อ” คุณลุงตอบกลับไปว่า “เป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายที่ได้มาจากเหมืองทองคำของเพื่อน
ถ้าใครดูแลพองจนถึงวาระสุดท้ายแล้วแหละก็ พ่อจะมอบสมบัติในลิงเหล็กให้ทั้งหมดเลย” ปรากฏว่า ลูก ๆ
พากันตื่นตื่น ต่างอาสาดูแลคุณพ่อกันยกใหญ่ วันจันทร์ คุณลุงก็อยู่กับลูกสาวคนโต ลูกเขยกับหลานก็พา
กันเอาใจบิบบิ้นให้ หางของกินดีๆ มาให้ แต่ยังไม่ทันไรลูกชายคนที่สองก็มาตามให้ไปอยู่ด้วย และก็เช่นกัน
ยังไม่ทันไร ลูกสาวคนที่สาม ก็มาตามให้ไปอยู่ด้วยอีก ปรากฏว่าลูก ๆ ทั้ง 5 คน ของคุณลุงต่างแย่งกันเอาอก
เอาใจและปรนนิบัติคุณลุงท่านนี้อย่างดี แต่เวลาไปไหนคุณลุงก็จะลากลิงเหล็กใบนี้ไปด้วยตลอดเวลา
ผ่านไป 7 ปี เห็นจะได้ คุณลุงท่านนี้ก็เสียชีวิตลง หลังงานศพลูกๆ ทุกคนพากันมานั่งล้อมลิงเหล็กใบนี้
เพื่อแบ่งสมบัติกัน ลูกสาวคนโตเป็นคนเปิดฝาลิงเหล็กแล้ว พบว่ายังมีผ้าสีขาวปิดอยู่อีกชั้นหนึ่ง และมี
จดหมายฉบับหนึ่งวางอยู่ ลูกสาวคนโตก็เปิดอ่านให้พี่น้อง ๆ ฟัง เนื้อความในจดหมายเขียนไว้ว่า

“ ถึงลูก ๆ ที่รักทุก ๆ คน ก่อนอื่นพ่อต้องขอขอบคุณก๊อนหินทุก ๆ ก้อน ในลังเหล็ก
ใบนี้ที่ได้เลี้ยงดูชีวิตพ่อจนถึงวาระสุดท้าย พ่อขอให้ลูก ๆ แบ่งก๊อนหินในลังเหล็กใบนี้ไป
คนละเท่า ๆ กันเพื่อเป็นอนุสรณ์ เตือนใจให้พวกเจ้าหมั่นเก็บออมเสียตั้งแต่วันนี้เพื่อที่เวลา
พวกเจ้าแก่ตัวลงจะได้ไม่มีชีวิตที่สมเพชเยี่ยงพ่อ ”

ที่มา: หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 24 กรกฎาคม 2549

กิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากนิทานเรื่อง ชายชรา กับ ลิง เหล็ก ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ทำไมชายชราถึงได้ออกจากบ้าน

ตอบ

2. เหตุผลใดที่ชายชราต้องกลับมาพร้อมกับลิงเหล็กใบใหญ่

ตอบ

3. เหตุผลที่ทำให้ลูก ๆ ของชายชราต้องทะเลาะกัน คืออะไร

ตอบ

4. นักเรียนคิดว่าใครที่น่าสงสารที่สุดในนิทานเรื่อง ชายชรา กับ ลิง เหล็ก

ตอบ

5. ถ้านักเรียนเป็นชายชราในนิทานเรื่องนี้ นักเรียนปฏิบัติตนอย่างไร เพราะอะไร

ตอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตอบแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานเรื่อง ชายชรา กับ ลิง เหล็ก
ตามประเด็นต่อไปนี้

ใคร (ตัวละคร)

.....

ที่ไหน (สถานที่)

.....

เมื่อไร (เวลา)

.....

ทำอะไร (เหตุการณ์ที่ 1).....

.....

.....

(เหตุการณ์ที่ 2).....

.....

.....

(เหตุการณ์ที่ 3).....

.....

.....

ผลเป็นอย่างไร (ผลสุดท้ายของเรื่อง)

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความของนิทานเรื่อง ชายชราที่ปลั่งเหล็ก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การอ่านจับใจความและอ่านจับใจความนิทาน

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป 5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความนิทาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องจับใจความเนื้อเรื่อง ตลอดจนสามารถเข้าใจเนื้อหา เกิดการตั้งคำถาม ตอบคำถาม คาดคะเนเหตุการณ์ และจัดลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ ซึ่งนิทาน จัดเป็นเรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา มุ่งให้เห็นความบันเทิง แทรกแนวคิดและคติสอนใจ จึงจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความเพราะจะทำให้เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องและสามารถสรุปใจความได้ดียิ่งขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

1. ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ และบอกแนวคิดหรือคติสอนใจจากนิทานที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร (การอ่าน, การเขียน และการพูด)
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (การทำงานกลุ่ม)

5. การบูรณาการการเรียนรู้

บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเต่าและหอยทาก

6. ตารางเรียนรู้

(ความรู้)

การอ่านจับใจความ และการอ่านจับใจความนิทาน

(ทักษะ/กระบวนการ)

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการเขียน
3. ทักษะการพูด
4. ทักษะการฟัง
5. ทักษะการคิดวิเคราะห์

(คุณลักษณะที่พึงประสงค์)

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ตั้งและตอบคำถามด้วยเทคนิค KWL จากเรื่องเต่ากับหอยทากลงในแผนภูมิตาราง KWL
2. ทำแบบฝึก ชุด การอ่านจับใจความประเภทนิทาน
3. เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากนิทาน

8. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการประเมิน

- สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน
- การตรวจแบบฝึก
- ตรวจแผนภูมิตาราง KWL

2. เครื่องมือประเมิน

- แบบสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน
- เกณฑ์ประเมินแบบฝึก
- แผนภูมิตาราง KWL
- แบบฝึกอ่านจับใจความนิทาน

9. กระบวนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการสอนตามแนวคิดเทคนิค KWL (K-W-L (what we Know/what we Want to know/what we have Learned) ร่วมกับการใช้แบบฝึก

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน		
1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ซึ่งเนื้อหาที่นักเรียนจะได้เรียนคือ ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และการอ่านจับใจความนิทาน	1. จัดกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน โดยคละความสามารถ นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน พร้อมทั้งอธิบายกระบวนการทำงานกลุ่ม	1. นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ครูจัด 2. ตั้งชื่อกลุ่ม และกำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม 3. ซักถามเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความเทคนิค KWL		
1. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถในการอ่านจับใจความเทคนิค KWL มี 4 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมที่ 1 ก่อนการอ่านขั้น K (what we Know)	1. อธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และการอ่านจับใจความนิทาน 2. อธิบายขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิค KWL และการเขียนบันทึกลงในตาราง โดยอธิบายตามตารางที่ละช่อง 1. ครูสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่นักเรียนเคยรู้จัก 2. ดิฉับตรคำว่า “ <i>เต่ากับหอยทาก</i> ” บนกระดาน 3. ดิฉแผนภูมิตาราง KWL-chart บนกระดาน พร้อมกับแจกแผนภูมิตาราง KWL-chart กลุ่มละ 1 ใบ 4. กระตุ้นให้นักเรียนระดมความคิด อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง “ <i>เต่ากับหอยทาก</i> ” อย่างไรบ้าง	1. นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และการอ่านจับใจความนิทาน 2. ซักถามสิ่งที่สงสัยเกี่ยวกับการเรียน การเขียนบันทึกลงในตาราง KWL-chart 1. นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่ตนเองรู้จัก และร่วมกันแสดงความรู้ พร้อมกับบอกชื่อนิทานที่ตนเคยอ่าน 2. อ่านบัตรคำว่า “ <i>เต่ากับหอยทาก</i> ” พร้อมกันบนกระดาน 3. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับ “ <i>เต่ากับหอยทาก</i> ” 4. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในแผนภูมิตาราง KWL-chart ช่อง K ที่ครูแจกให้เป็นรายกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>5. ครูเขียนข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของนักเรียนลงในแผนภูมิตาราง KWL-chart ช่อง K บนกระดาน</p>	
<p>กิจกรรมที่ 2 ระหว่างการอ่าน ขั้น W (what we Want to know)</p>	<p>1. อธิบายเรื่องการตั้งคำถาม การตอบคำถาม และการเขียนบันทึกใจความที่ได้</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันคิด และตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับ “เต่ากับหอยทาก” โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามเพิ่มเติมร่วมกับนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในเรื่องนี้มีใครบ้าง - เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน - เหตุการณ์สำคัญของเรื่องนี้มีอะไรบ้าง - เหตุการณ์ตอนจบของเรื่องนี้เป็นอย่างไร - ข้อคิดของนิทานเรื่องนี้คืออะไร - เพราะเหตุใดเต่าจึงทำหอยทากวิ่งแข่งกันในครั้งนี้ - ถ้านักเรียนเป็นหอยทากจะทำอย่างไร <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในแผนภูมิตาราง KWL-chart ช่อง W</p> <p>4. ครูแจกใบความรู้นิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก” จับเวลาในการอ่าน 15 นาที</p>	<p>1. ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถาม การตอบคำถาม และการเขียนบันทึกใจความ รวมถึงการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในเรื่อง</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองถึงสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก”</p> <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในแผนภูมิตาราง KWL-chart ช่อง W เป็นรายกลุ่ม</p> <p>4. นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก” ในใบความรู้ที่ครูแจกให้โดยใช้เวลาในการอ่าน 15 นาที</p>

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>กิจกรรมที่ 3 หลังการอ่าน ขั้น L (what we have Learned)</p>	<p>1. กระตุ้นให้นักเรียนบอกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่านนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก”</p> <p>2. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก”</p> <p>ลงในตาราง KWL-chart ช่อง L บนกระดาน</p> <p>3. ให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้ว กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ที่ตั้งคำถามไว้ในช่อง W ว่าได้ตอบคำถามครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>4. ครูสรุปผลที่ได้ก่อนและหลังการอ่านนิทาน โดยครูยกตัวอย่างของครูให้นักเรียนฟังก่อนว่า ก่อนเรียนครูตั้งคำถามว่าอย่างไร และหลังจากการอ่านแล้วครูสามารถตอบคำถามของตนเองได้</p> <p>5. ครูแจกใบงาน และกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่รู้แล้ว พร้อมกับให้นักเรียนเขียนสรุปใจความ</p>	<p>1. ร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่านนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก”</p> <p>เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เต่าและหอยทากเป็นตัวละครที่สำคัญ - เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง - เหตุการณ์สำคัญในเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 3 เหตุการณ์ - หอยทากวิ่งชนะเต่าด้วยกลอุบายที่วางแผนไว้ - เต่าตนเองว่าเก่งจึงทำหอยทากวิ่งแข่ง - นิทานเรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่าการที่เราตนเองและประมาทเกินไปอาจนำมาสู่ความล้มเหลวในที่สุด - เราอาจตัดสินใจของเต่าด้วยวิธีการเดียวกับหอยทาก <p>2. นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้รู้แล้วเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “เต่ากับหอยทาก”ลงในตาราง KWL-chart ช่อง L</p> <p>3. นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้ว กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งคำถามไว้ในช่อง W ว่าได้ตอบคำถามครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>4. นักเรียนร่วมสรุปผลที่ได้ก่อนและหลังการอ่านนิทาน</p>

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
		5. นักเรียนช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้อ่านแล้ว พร้อมกับให้นักเรียนเขียนสรุปใจความลงในใบงานที่ครูแจก
กิจกรรมที่ 4 ขั้นการฝึกเตรียมความพร้อมและให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมขั้นการฝึก	1. ชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้พร้อมอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรม 2. อธิบายคำชี้แจงในการทำแบบฝึกสำหรับนักเรียน 3. ครูแจกแบบฝึกชุดที่ 1 การอ่านจับใจความนิทาน ให้นักเรียนเป็นรายบุคคล 4. ครูคอยชี้แนะและให้คำแนะนำ ในขณะที่ทำแบบฝึก	1. ชักถามสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การปฏิบัติตามขั้นตอนการฝึก 2. นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับคำชี้แจงในการทำแบบฝึกพร้อมทำความเข้าใจอย่างละเอียด 3. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 1 การอ่านจับใจความนิทาน 4. นักเรียนซักถามครูในขณะที่ทำแบบฝึกในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ
ขั้นสรุป สรุปเรื่องจากการอ่าน		
ความคิดรวบยอด	1. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปใจความจากนิทานเรื่อง “ชายชรา กับลิงเหล็ก” โดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมตามที่ครูได้แบ่งไว้ 2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ที่เกิดจากการช่วยกันระดมความคิดของนักเรียนเอง 3. ครูให้คำชมเชยนักเรียนที่นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนของแต่ละกลุ่ม พร้อมกับร่วมสรุปอภิปรายเนื้อหา เพื่อเป็นการทบทวนอีกครั้ง	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนสรุปใจความจากนิทานเรื่อง “ชายชรา กับลิงเหล็ก” 2. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 3. นักเรียนเกิดความชื่นชมในผลงานของตนเอง และร่วมอภิปรายเนื้อหาเกี่ยวกับครูเพื่อเป็นการสรุปความคิดรวบยอดอีกครั้ง

10. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิตาราง KWL
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ การอ่านจับใจความและอ่านจับใจความนิทาน
4. ใบความรู้นิทาน เรื่อง เต่ากับหอยทาก
5. แบบฝึกชุดที่ 1 การอ่านจับใจความประเภทนิทาน

11. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

13. แนวทางแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวจินดารัตน์ นัตรสอน)

ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความประเภทนิทาน

กรอบความรู้เรื่องนิทาน

ความหมาย นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา มุ่งให้เห็นความบันเทิง แทรกแนวคิด คติสอนใจจนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยอย่างหนึ่ง อาจเรียกนิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นเมือง นิทานชาวบ้าน เป็นต้น

ที่มาของนิทาน

1. มาจากความต้องการให้เกิดความสนุกสนาน บันเทิง จึงผูกเรื่องขึ้นหรือ นำเรื่องไปผสมผสานกับ เรื่องที่มีอยู่เดิม
2. มาจากความต้องการอบรมสั่งสอนในแง่ของพุทธศาสนาให้ความรู้ ด้านคติธรรม เพื่อให้การอบรมสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามอยู่ในกฎระเบียบของสังคม เช่น นิทานธรรม-บท นิทานอีสป เป็นต้น
3. มาจากการยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย จึงมีการสมมุติเรื่องราวขึ้นมา เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ประเภทของนิทาน ประเภทของนิทานแบ่งออกตามรูปแบบได้ 5 ประเภท คือ

1. นิทานปรัมปรา (Fairy Tale) เป็นนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างยาว เป็นเรื่องสมมุติว่าเกิดขึ้นในที่ไหนที่หนึ่ง ไม่กำหนดชัดเจนว่าที่ไหน ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษประการใดประการหนึ่ง เช่น เป็นผู้มีอำนาจ มีบุญ มีฤทธิ์เดช ทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้ ถ้าเป็นหญิงมักได้แต่งงานกับชายสูงศักดิ์ เช่น ปลาบู่ทอง สโนไวท์ และซินเดอเรลลา และมักนิยมขึ้นต้นว่า “ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...” หรือ “ ในกาลครั้งหนึ่ง...”
2. นิทานท้องถิ่น (Legend) เป็นนิทานที่มีเรื่องสั้นกว่านิทานปรัมปรา มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี โขลกาน หรือคตินิยม แต่ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือมีเค้าความจริง มีบุคคลจริง ๆ มีสถานที่จริง ๆ เช่น เรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่
3. นิทานเทพนิยาย (Myth) เป็นนิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวเอกของเรื่อง เช่น เมฆขลา รามสูร ท้าวมหาสงครามต์
4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale) เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ และมีความคิดและการกระทำต่าง ๆ ตลอดจนพูดจาอย่างคน หรืออาจมีคนที่เกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย ทั้งคนทั้งสัตว์สามารถพูดจาโต้ตอบและปฏิบัติต่อกันได้ นิทานประเภทนี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

4.1 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม (Fable) ได้แก่ นิทานอีสปชนิดต่าง ๆ

4.2 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทเล่าซ้ำ หรือเล่าไม่รู้จบ (Commutative Tale) เช่น เรื่อง

ยายกะตา

5. นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นนิทานเรื่องสั้น ๆ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ต่าง ๆ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความโง่ กลโกงการแกล้ง การแสดงปฏิภาณไหวพริบ

คุณค่าของนิทาน

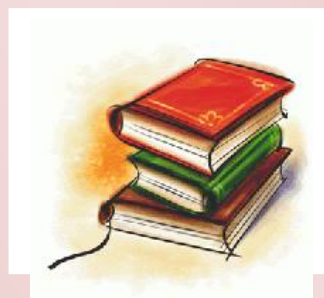
1. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การเล่านิทานในโอกาสต่าง ๆ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายความเครียดขณะทำงาน หรือหลังจากการทำงานหนักมา

2. นิทานช่วยกระชับความสัมพันธ์ ทำให้ผู้ใหญ่และเด็ก หรือแม้แต่ผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่อีกด้วยกัน ก็ได้ใกล้ชิดสนิทสนมกัน

3. นิทานให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ลักษณะมนุษย์จากตัวละครในนิทาน เรียนรู้เกี่ยวกับอุปสรรคตลอดจนการเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตนิทานที่มีเรื่องนางฟ้า อภินิหารต่าง ๆ ยังช่วยเสริมสร้างจินตนาการของเด็ก ๆ ทำให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

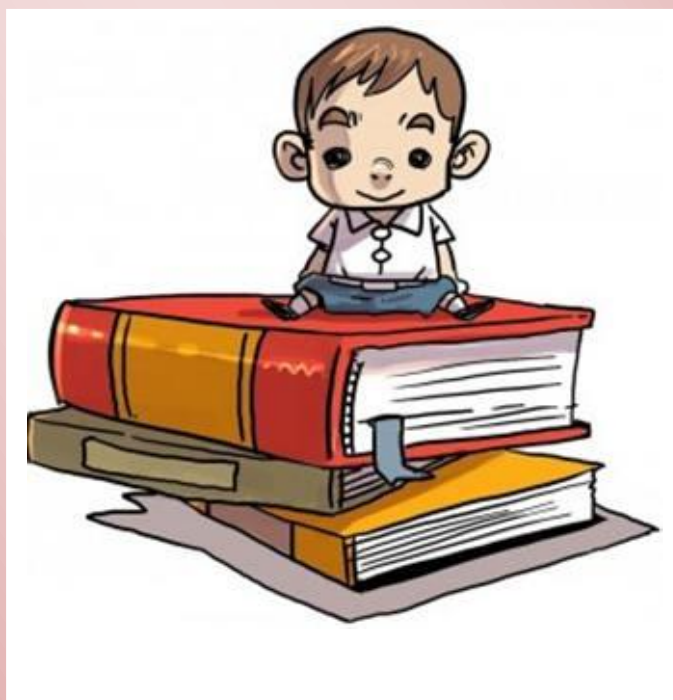
4. นิทานให้ข้อคิดและคติเตือนใจ นิทานไม่ได้ให้แต่ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเท่านั้น มีนิทานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนิทานคติ จะให้ข้อคิดแง่ใดแง่หนึ่ง เป็นการปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์แก่ผู้ฟังด้วย

5. นิทานช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลาย ๆ ด้าน เช่น วิถีชีวิตตลอดจนประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ เป็นต้น ถ้ารู้จักสังเกต วิเคราะห์นิทานต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะก่อให้เกิดความเข้าใจสภาพวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างแท้จริง

การจับใจความจากนิทาน มีหลักการเหมือนการอ่านเรื่องยาวๆ ทั่วไป คือ เน้นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องการย่อความ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านดังนี้

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน
2. อ่านเรื่องราวนั้น ๆ แต่ต้นจนจบเรื่อง
3. สรุปหรือจับใจความสำคัญว่าเป็นเรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร
4. ทบทวนความบางตอน หรือสาระบางเรื่องที่เข้าใจไม่ชัดเจนให้เข้าใจ
5. สังเกตดูว่า ผลสุดท้ายของเรื่องนั้น ๆ อะไรเกิดขึ้นบ้าง
6. พิจารณาว่า เรื่องมีสาระหรือความสำคัญอยู่ที่ใด มีแง่คิดคติธรรม หรือคำสอนแก่ผู้อ่านอย่างไรบ้าง
7. สรุปความคิด ทำบันทึกช่วยจำ ย่อความ ตอบคำถามหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์

ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

อ่านจับใจความ เป็นการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน หลักสำคัญในการอ่าน คือ จับใจความให้ได้ว่า ในเนื้อเรื่องนั้นมีใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และการกระทำนั้น ๆ เกิดผลอะไรขึ้นบ้าง นอกจากนั้นยังอาจมีสาระสำคัญหรือข้อคิดต่าง ๆ หรือทัศนระของผู้เขียน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน ความหมายสำคัญของการอ่าน คือ การทำความเข้าใจเรื่องราวในข้อความที่อ่าน รู้จักแยกแยะเรื่องราว สรุปความหาสาระสำคัญของเรื่อง รู้จักประมาณค่าของข้อความ รวมทั้งพิจารณาแนวของเรื่องและน้ำเสียงของผู้เขียนเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

การอ่านเพื่อจับใจความนี้มีหลักสำคัญของการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจ
2. อ่านให้รายละเอียด
3. อ่านและถามตัวเองว่า เรื่องนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่อย่างไร ทำไม อนึ่งการตั้งคำถามไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทั้งหมด อาจจะต้องเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของงานเขียน เช่น เรื่องอะไร ใครเป็นผู้เขียน ความว่าอย่างไร

เรื่อง เต่ากับหอยทาก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว หลังจากที่เต่าวิ่งแข่งขันกับกระต่าย และกระต่ายพ่ายแพ้เพราะความประมาท เต่าพอใจ เจอะเจอสัตว์ใดก็ทำวิ่งแข่งขัน แต่สัตว์ต่าง ๆ มิได้สนใจ ครั้นเต่าพบกับหอยทาก เต่าก็ทำวิ่งแข่งอีก หอยทากเห็นว่าเต่าล้มตัวต้องการจะสั่งสอน จึงบอกเต่าว่า “เรารับค่าทำของท่าน แต่ขอเวลาเราเตรียมตัวสัก 3 วัน จะได้หรือไม่” เต่าตอบตกลงและชวนหอยทากไปขอให้หมาจิ้งจอกเป็นกรรมการเช่นเคย หมาจิ้งจอกรับปากจะเป็นกรรมการให้

ในช่วง . วัน ที่หอยทากเตรียมตัวแข่งขัน หอยทากได้ประกาศให้พี่น้องที่มีขนาดเท่ากันและลายเหมือนกันกับตน 2 ตัว ไปคอยอยู่ที่จุดก่อนถึงเส้นชัยและที่เส้นชัย เมื่อเต่าเดินผ่านไปแล้วให้รีบหลบลงข้างทาง เมื่อวันแข่งขันมาถึง เต่าและหอยทากเริ่มวิ่งจากจุดเริ่มต้น เต่าวิ่งนำหน้าหอยทากไปสักพักก็เห็นหอยทากตัวที่ 1 เราจะต้องรีบแข่งหน้าให้ได้ ว่าแล้วเต่าก็เร่งฝีเท้าเต็มทีจนถึงเส้นชัย มันตกใจแทบสิ้นสติเมื่อเห็นหอยทากตัวที่ 2 อยู่ที่เส้นชัยแล้ว มันยอมแพ้หอยทากเพราะคิดว่าหอยทากตัวที่ 1 กับตัวที่ 2 เป็นตัวเดียวกับหอยทากที่มันทำวิ่งแข่งหมาจิ้งจอกบอกกับเต่าว่า “เจ้าอย่าคิดว่าเจ้าจะชนะใครได้ตลอดไปนะ” และหมาจิ้งจอกก็ประกาศว่า “เต่าแพ้หอยทากแล้ว”

ที่มา: กัญญา สมทอง (เต่ากับหอยทาก)

ตารางที่ 15 เกณฑ์ประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความโยใช้เทคนิค KWL

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การเขียนตอบคำถามลงในตาราง KWL-chart	- บันทึกคำตอบลงในตาราง KWL-chart ครบทุกรายการและคำตอบสอดคล้องกับคำถามและตรงประเด็นมากที่สุด	- บันทึกคำตอบลงในตาราง chart - KWL ครบทุกรายการและคำตอบสอดคล้องกับคำถามและตรงประเด็น	- บันทึกคำตอบลงในตาราง KWL-chart ครบทุกรายการและคำตอบสอดคล้องกับคำถามและตรงประเด็นเป็นส่วนใหญ่	- บันทึกคำตอบลงในตาราง KWL-chart ครบทุกรายการแต่คำตอบไม่สอดคล้องกับคำถามและไม่ตรงประเด็น	- บันทึกคำตอบลงในตาราง KWL-chart ได้ไม่ครบทุกรายการและคำตอบไม่สอดคล้องกับคำถาม
การเขียนตอบคำถามในแบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL	- เนื้อหาที่เขียนครอบคลุมอธิบายได้ชัดเจน ไม่ออกนอกประเด็น จากคำถามที่ระบุไว้ - การเชื่อมโยงความรู้เดิม และความคิดสำคัญ สอดคล้องกับข้อคำถามที่ระบุไว้ - เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็นมาก	- เนื้อหาที่เขียนครอบคลุมอธิบายได้ชัดเจน ไม่ออกนอกประเด็น จากคำถามที่ระบุไว้ - การเชื่อมโยงความรู้เดิม และความคิดสำคัญ สอดคล้องกับข้อคำถามที่ระบุไว้ - เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็นเป็นส่วนใหญ่	- เนื้อหาที่เขียนครอบคลุมอธิบายได้ชัดเจน แต่ออกนอกประเด็น จากคำถามที่ระบุไว้ - การเชื่อมโยงความรู้เดิม และความคิดสำคัญ สอดคล้องกับข้อคำถามที่ระบุไว้ - เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น	- เนื้อหาที่เขียนครอบคลุมอธิบายได้ชัดเจน แต่ออกนอกประเด็น จากคำถามที่ระบุไว้ - การเชื่อมโยงความรู้เดิม และความคิดสำคัญไม่สอดคล้องกับข้อคำถามที่ระบุไว้ - เขียนตอบคำถามได้ไม่ตรงประเด็น	- เนื้อหาที่เขียนไม่ครอบคลุมอธิบายได้ไม่ชัดเจน ออกนอกประเด็น จากคำถามที่ระบุไว้ - การเชื่อมโยงความรู้เดิม และความคิดสำคัญ ไม่สอดคล้องกับข้อคำถามที่ระบุไว้ - เขียนตอบคำถามไม่ตรงประเด็น

ตารางที่ 15 เกณฑ์ประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความโยใช้เทคนิค KWL (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การเขียนสรุปใจความ	- สรุปใจความของเรื่องครบทุกประเด็น - เรียงลำดับเนื้อหาถูกต้อง สื่อความได้ชัดเจน	- สรุปใจความของเรื่องครบทุกประเด็น - เรียงลำดับเนื้อหาสลับไปมา กววน สื่อความได้ไม่ชัดเจน	- สรุปใจความของเรื่องขาดไป 1 ประเด็น - เรียงลำดับเนื้อหาสลับไปมา กววน สื่อความได้ไม่ชัดเจน	- สรุปใจความของเรื่องขาดไป 2 ประเด็น - เรียงลำดับเนื้อหาสลับไปมา กววน สื่อความได้ไม่ชัดเจน	- สรุปใจความของเรื่องขาดไป 3-4 ประเด็น - เรียงลำดับเนื้อหาสลับไปมา กววน สื่อความได้ไม่ชัดเจน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 14-15 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 12-13 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 10-11 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 8-9 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรม

ชั้น.....จำนวน.....คน

สังเกตพฤติกรรมวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย / ในช่องรายการประเมินที่ตรงกับพฤติกรรมนักเรียนและ
เขียนเครื่องหมาย X ในช่องรายการที่นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรม

ตารางที่ 16 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและทำงานของนักเรียนรายบุคคล

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม					รวม (20)
		ช่วยเหลือ ด้านกำลัง ความคิด (4)	การแนะนำ แนวทางโดย การพูดในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ (4)	พยายาม ช่วยเหลือ สมาชิก ในกลุ่ม ไม่ทิ้งคน ไม่ทิ้งคน ตาย (4)	ร่วมทุกข์ร่วม สุข ร่วมกัน แก้ไขปัญหา พยายามทำงาน ให้สำเร็จ (4)	ส่งงานหรือ แบบฝึกหัดได้ ตรงตาม กำหนด (4)	

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรม มีดังนี้

คะแนน 18-20 ดีมาก

คะแนน 14-17 ดี

คะแนน 13-10 พอใช้

คะแนน 0-9 ควรปรับปรุง

มีเกณฑ์ให้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม คือ

1. เกณฑ์การให้คะแนน 4 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการ เป็นประจำสม่ำเสมอ
2. เกณฑ์การให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างจะสม่ำเสมอ
3. เกณฑ์การให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างน้อย
4. เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการน้อย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวจินดารัตน์ ฉัตรสอน
ที่อยู่	164 หมู่ 11 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ที่ทำงาน	โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สังกัดเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ. 2554	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน	ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนมัธยมสาธิตการ วิทยา สังกัดเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

